

ตารางที่ 17

จำนวน & สัดส่วนห้องสมุดของโรงเรียนของเมืองสำคัญในประเทศไทย ปี 2531-2538

เมือง	ปี											
	2531		2532		2533		2534		2535		2536 *	
	จำนวน (ห้อง)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ห้อง)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ห้อง)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ห้อง)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ห้อง)	สัดส่วน (ร้อยละ)	จำนวน (ห้อง)	สัดส่วน (ร้อยละ)
กรุงเทพฯ	36,099	27	37,565	25	41,085	24	45,548	24	48,371	24	58,005	26
เชียงใหม่	8,227	6	9,474	6	10,893	6	11,845	6	12,057	6	13,839	6
กาญจนบุรี	1,865	1	2,288	2	2,445	1	2,553	1	2,909	1	2,961	1
พิษณุ	14,297	10	18,097	12	22,005	13	24,414	13	24,957	12	29,999	14
ภูเก็ต	7,988	6	12,259	8	13,160	8	14,912	8	17,355	8	17,426	8
หาดใหญ่	5,779	4	6,233	4	7,107	4	7,501	4	7,693	4	7,910	4
สุโขทัย-ลก	2,021	1	1,993	1	1,993	1	2,133	1	2,133	1	2,313	1
นครราชสีมา	2,224	2	2,141	1	2,124	1	2,893	2	3,030	1	3,216	1
ยะลา	1,995	1	2,114	1	2,416	1	2,333	1	2,972	1	2,911	1
อื่น ๆ	57,002	42	59,261	40	69,123	41	76,181	40	86,102	42	84,229	38
รวม	135,720	100	148,153	100	168,593	100	190,453	100	205,009	100	221,655	100

* : ตัวเลขเบื้องต้น

ที่มา : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 18
 เสนอบริหารโรงงานในไทย

เสนอจากต่างประเทศ	เสนอคนไทย
อินเตอร์คอนติเนนตัล	คูสิค (เครียคูสิคธานี)
แมนคาร์นิ อินเตอร์เนชันแนล	รอยัลบรันเชส (เครียคูสิคธานี)
แซงกรี-ลา	ธานี (เครียคูสิคธานี)
ไฮที้ เซอราตัน	เพลิกซ์ (เพลิกซ์กรุ๊ป)
ฮิลเคอร์อินน์	เฮอริเทจ (ฮิวแมนเฮอริเทจ)
ลี การ์เด็น	อนารี (อิตัลไทย กรุ๊ป)
เคลต้า ไฮเตล แอนด์ รีสอร์ท	อิมพีเรียล (อิมพีเรียลกรุ๊ป)
แอคคอร์กรุ๊ป	รอยัลการ์เด็น (รอยัลการ์เด็นกรุ๊ป)
สวิสไฮเตล	
ไฮแอทอินเตอร์เนชันแนล	
ฮิลตัน	
ฮินรัท	
วีเจนท์	
เลอเมอริเคียน	
รามาดา	

ที่มา : หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ (9 ตุลาคม 2536 และ 13 ตุลาคม 2538)

บทที่ 4

**บทสรุปและแนวทางการเปิดเสรี
ตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ**

บทที่ 4

บทสรุป และแนวทางการเปิดเสรีตาม ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ

4.1 สรุปผลการศึกษาทางเศรษฐศาสตร์

ในส่วนของการศึกษาการศึกษา นำเสนอแนวทางในการเปิดเสรีตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ โดยจะนำเสนอในส่วนของการผลทางเศรษฐศาสตร์และส่วนของการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หากจะต้องเปิดเสรีในส่วนของการท่องเที่ยว

สำหรับกิจการโรงแรมนั้น ทางกลุ่มผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าพิจารณาเฉพาะกรณีของโรงแรมสามารถเปิดเสรีได้ ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันกิจการโรงแรมนั้นต่างชาติสามารถมีบทบาทอย่างกว้างขวาง อาทิ การเข้ามาบริหารโรงแรม และการร่วมทุน (Joint Ventures) แต่ยังไม่สามารถที่จะเป็นเจ้าของกิจการได้ 100 % ในกรณีของธุรกิจการโรงแรมนั้น ในระยะ 3-4 ปีต่อไป หากเปิดเสรีคงจะไม่มีผลกระทบอะไรมากนัก เพราะสถานะธุรกิจการโรงแรมยังมีจำนวนห้องเกินความต้องการของนักท่องเที่ยว ไม่น่าจะมีการเข้ามาครอบครองกิจการ (Take Over) หรือการลงทุนเพิ่มมากนัก แต่หากบรรษัทการท่องเที่ยวอยู่ในสถานะที่ดีและเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวมักจะมาประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี อาจทำให้การแข่งขันและการลงทุนจากธุรกิจโรงแรมต่างชาตินั้นมีมากขึ้น ซึ่งก็คงจะมีผลกระทบต่อธุรกิจไทยแต่ในส่วนของการจ้างงานนั้นคงจะไม่มีปัญหาอะไร เพราะคงจะต้องใช้เจ้าหน้าที่ บริการต่าง ๆ ที่เป็นคนไทย อย่างไรก็ตามคณะผู้วิจัยเห็นว่า ประเทศไทยก็คงไม่ได้รับผลประโยชน์มากนักจากการเปิดเสรีครั้งนี้ เพราะเทคโนโลยีต่าง ๆ ผู้ประกอบการไทยก็มีความสามารถที่จะเรียนรู้และในปัจจุบันมีเงินเป็นของตนเอง เครื่องมือในการจองห้องพักต่าง ๆ ก็สามารถเข้าร่วมกับเครือข่ายต่าง ๆ ได้โดยอิสระ สำหรับทุนที่จะใช้ในกิจการนี้ก็คิดว่าอาจไม่ขาดแคลน ทั้งนี้เพราะการลงทุนส่วนใหญ่ในธุรกิจการโรงแรมก็เป็นของคนไทย และในอนาคตหากได้มีการพัฒนาขึ้นทุนสะสมในประเทศก็คงจะมากขึ้น การต้องการทุนและเทคโนโลยีในด้านนี้ ยิ่งมีความจำเป็นยิ่งขึ้น

ผู้ประกอบการในธุรกิจนี้มีความเป็นห่วงในเรื่องของผลประโยชน์ที่จะได้รับตอบแทนจากการลงทุนจากต่างประเทศ เพราะหากปล่อยให้ต่างชาติสามารถเข้ามาลงทุนและเป็นเจ้าของกิจการ 100 % แล้วผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนจะถูกส่งออกไปนอกประเทศทั้งหมด แทนที่จะต้องแบ่งส่วนให้กับผู้ประกอบการคนไทย ในกรณีของการบังคับให้ธุรกิจต้องมีการร่วมทุน

ในการนี้ของบริษัทนำเที่ยว นั้น คาดว่า ในขณะนี้ยังไม่มีความพร้อมในการเปิดเสรีจึงจะต้องใช้เวลาในการปรับตัว (Transition Period) ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ทั้งนี้เพราะผู้ประกอบการธุรกิจของไทยยังมีลักษณะโครงสร้างเป็นผู้ประกอบการรายย่อย ใช้ทุนน้อย และมีการแข่งขันสูง ดังนั้น หากเปิดเสรีแล้วจะทำให้เสียเปรียบในการแข่งขันกับบริษัทต่างชาติที่มีขนาดใหญ่ และมีสาขาอยู่เป็นจำนวนหลายแห่งในโลก ถึงแม้ว่าการเปิดเสรีจะไม่มีผลกระทบต่อกิจกรรมอื่น ๆ เช่น รถเช่าและการอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับบริษัทนำเที่ยวก็ตาม การทำให้ระยะเวลาในการปรับตัวนี้ เพื่อที่จะให้ธุรกิจสามารถที่จะรวมตัวกันเป็นบริษัทขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อรองรับการแข่งขันจากต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของ In-Bound Tour ที่เข้ามามาก ประเทศเกาหลีใต้ ฮ่องกง และญี่ปุ่น และบางประเทศในทวีปยุโรป เช่น ฝรั่งเศส ส่วนในการนี้ของธุรกิจนำเที่ยวนอกประเทศนั้น (Out-Bound) ถึงแม้ว่าปัจจุบันยังไม่ได้รับผลกระทบแต่ในอนาคตเมื่อเศรษฐกิจของประเทศพัฒนาขึ้น คนไทยนิยมไปท่องเที่ยวต่างประเทศมากขึ้น และมีการเปิดตลาดเสรีอาจทำให้ธุรกิจของไทยแข่งขันกับธุรกิจต่างชาติได้ยากเช่นกัน ส่วนในการนี้ของธุรกิจนำเที่ยวในประเทศคงจะไม่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีนี้ แต่ถ้าจำเป็นต้องเปิดเสรีแล้วรัฐบาลควรจะต้องเข้ามาบทบาทในการช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการแข่งขันไม่ให้เกิดการตัดราคาในลักษณะของการ Dumping ได้

ในส่วนของมัลดีฟส์นั้น การเปิดเสรีคงจะไม่มีผลกระทบมากนักทั้งนี้เพราะในขณะนี้มีการลักลอบใช้มัลดีฟส์ซึ่งเป็นชาวต่างชาติอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวที่มาในลักษณะของ Group Tour อย่างไรก็ตามการเข้ามาแข่งขันจากมัลดีฟส์ชาวต่างชาติก็คงจะทำให้มัลดีฟส์ชาวไทยขาดรายได้จากการเป็นมัลดีฟส์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการนี้ของการนำนักท่องเที่ยวไปซื้อของที่ระลึกตามที่ต่าง ๆ นอกจากนี้แล้วผู้ประกอบการในด้านนี้ยังมีความเป็นห่วงในเรื่องความสามารถในการถ่ายทอด และความเข้าใจของมัลดีฟส์ถึงขนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมไทย

กล่าวโดยสรุปแล้ว ในการเปิดเสรีตามความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในส่วนของการท่องเที่ยว นั้น ในปัจจุบันยังไม่พร้อมที่จะเปิดได้ ทั้งนี้เพราะ การนี้ของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวยังต้องใช้เวลาในการปรับตัว เพื่อให้สามารถแข่งขันกับบริษัทต่างชาติได้อีกระยะหนึ่ง อย่างไรก็ตาม หากจำเป็นต้องเปิดเสรี รัฐบาลน่าจะมีระยะเวลาที่ชัดเจน และมาตรการเสริมเพื่อให้ธุรกิจนำเที่ยวสามารถแข่งขันได้ และมาตรการในการป้องกัน การตัดราคาที่จะเกิดขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของ Anti-Dumping นอกจากนี้แล้วการส่งเสริมให้ธุรกิจโรงแรมและ

การนำเที่ยวของไทยในการขายตัวไปยังตลาดประเทศอินโดจีน น่าจะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมนี้มีความเจริญต่อไปในอนาคต เนื่องจากตลาดนี้เป็นตลาดใหญ่ ซึ่งน่าจะเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติโดยทั่วไปประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ประเทศเหล่านี้

4.2 สรุปผลการศึกษาทางกฎหมาย

สำหรับในส่วนของกฎหมายนั้น หากจะต้องเปิดเสรีแล้วมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องและต้องทำการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยตรง

1. ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281

บัญชี ข. ท้ายประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281 หมวด 4 ในเรื่องการประกอบธุรกิจบริการ ซึ่งกำหนดห้ามคนต่างด้าวประกอบธุรกิจ (2) กิจกรรมโรงแรมจะต้องถูกยกเลิกไป

2. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2535

มาตรา 15 (1) (2) ซึ่งกำหนดห้ามผู้ไม่มีสัญชาติไทยประกอบธุรกิจนำเที่ยว และ มาตรา 40(2) ซึ่งกำหนดห้ามผู้ไม่มีสัญชาติไทยประกอบอาชีพมัคคุเทศก์ต้องยกเลิกไป

3. พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2478

แม้พระราชบัญญัติโรงแรม จะไม่ขัดแย้งโดยตรงกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการในสาขาการท่องเที่ยว และธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องแต่กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้บังคับมานานแล้ว มีบทกำหนดบางประการที่ล้าสมัยและไม่เป็นสากลจึงสมควรปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน เช่น ควรมีกำหนดประเภทของโรงแรมให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน คือ กำหนดจากราคาค่าห้องพักเป็นหลัก หรือจะใช้มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยกำหนดจากจำนวนห้องพักเป็นหลักก็ได้ โดยจะใช้มาตรฐานเดียวกันกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ควรมีกำหนดในเรื่องมาตรการเพื่อความปลอดภัย การรักษาความสะอาดอนามัย และมาตรการเพื่อสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

4. พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. 2522 ข้อ 28 ซึ่งกำหนดห้ามคนต่างด้าวทำงานนახหน้าหรือด้านทึบจะต้องถูกยกเลิกไป

กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

1. กฎหมายควบคุมมาตรฐานอาชีพและวิชาชีพ

เมื่อมีการเปิดเสรีแล้ว คนต่างด้าวย่อมมีโอกาสที่จะประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกับคนไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการปกป้องผลประโยชน์ของชาติ และของคนไทยจึงควรมีกฎหมายในเรื่อง การควบคุมมาตรฐานอาชีพ และวิชาชีพต่าง ๆ ขึ้น สำหรับอาชีพหรือวิชาชีพที่ผู้ประกอบการควร เป็นคนไทยและเพื่อเป็นการหลีกเลี่ยงข้อขัดข้องในการฝึกการกีดกันในเรื่องสัญชาติ กฎหมายจึงควร กำหนดคุณสมบัติของบุคคลแทนการกำหนดสัญชาติของบุคคล อาทิเช่นในการประกอบธุรกิจนำเข้า หรือประกอบอาชีพผลิตอุตสาหกรรมที่ควรบัญญัติว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องอ่าน พูด ฟัง และเขียน ภาษาไทยได้ดี หรือ จะต้องจบการศึกษา หรือได้รับการอบรมจากสถานศึกษาอบรมภาษาในประเทศ หรือตามที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น

2. กฎหมายทรัพย์สินทางปัญญา

ก่อนที่จะมีการเปิดเสรี ประเทศไทยควรพิจารณาถึงกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญากับ การค้าบริการด้วย อาทิเช่น เรื่องเครื่องหมายการค้า (Trade Mark) ชื่อทางการค้า (Trade Name) เครื่องหมายบริการ (Service Mark) ตลอดจนสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิต่าง ๆ (Franchising) ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปกป้องและคุ้มครองประโยชน์แก่ผู้ลงทุนและผู้ร่วมลงทุน ชาวไทย

นอกจากนี้ หลักเกณฑ์ในการจัดเก็บภาษีในส่วนของการค่าธรรมเนียม (Royalty) ตลอดจน การส่งออก ซึ่งเป็นกำไรและรายได้ไปยังต่างประเทศ ควรจะต้องมีความสอดคล้องและเป็น แนวทางเดียวกันกับการค้าเสรีประเภทบริการ

3. กฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ควรมีการกำหนดปรับปรุงแก้ไขในเรื่องค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ กำหนดมาตรฐานสวัสดิภาพ ในการทำงานและสวัสดิการของแรงงานให้เป็นสากลมากขึ้นสำหรับงานที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถ เทคโนโลยีสูงควรมีนโยบายเปิดเสรีแก่คนต่างด้าว ในอาชีพที่แรงงานไทยสามารถทำได้เองใน ทางปฏิบัติควรให้สิทธิแก่คนไทยก่อน

ในส่วนพระราชบัญญัติสงเคราะห์อาชีพแก่คนไทย พ.ศ. 2499 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ใน การช่วยเหลือคนไทยให้ทำงานอาชีพเป็นหลักฐานมากขึ้นและบัญญัติให้สถานประกอบการรับคนงานที่มี สัญชาติไทยเข้ามาทำงานอย่างน้อยเป็นจำนวนตามที่กฎหมายกำหนด ควรยกเลิกหรือควรงำกีด จำนวนให้น้อยลง เพื่อมิให้เป็นกีดกันคนต่างด้าว

4. กฎหมายป้องกันการผูกขาดและป้องกันการครอบงำกิจการโดยคนต่างด้าว

ภายหลังการเปิดเสรีการแข่งขันทางธุรกิจจะอยู่ในระดับสูงควรต้องเตรียมมาตรการป้องกันการผูกขาดทางธุรกิจโดยคนต่างด้าว เช่น กรณีที่คนต่างด้าวมียานวนเงินทุนสูงเข้ามาดำเนินธุรกิจขนาดใหญ่อันมีลักษณะเป็นการผูกขาด เพราะคนไทยไม่อยู่ในสถานะที่จะทำการค้านแข่งได้ นอกจากนี้กฎหมายในส่วนของการเข้าครอบงำกิจการ (Merger and Acquisition) ก็ควรได้รับการพิจารณาด้วยว่าควรมีมาตรการป้องกันแก้ไขการได้มาซึ่งกิจการ (Take Over) โดยคนต่างด้าวได้อย่างไร

5. กฎหมายเกี่ยวกับคนเข้าเมือง

เนื่องจากการเปิดเสรีทำให้จำนวนคนต่างด้าวในประเทศเพิ่มสูงขึ้น การดักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายอาจมีมากตามมาด้วย กฎหมายเกี่ยวกับคนเข้าเมืองควรมีที่ป้องกันแก้ไขในเรื่องต่าง ๆ และหรือควรได้รับการตรวจตราอย่างเคร่งครัด เข้มงวดมากขึ้น

ภาคผนวก

สารบัญภาคผนวก

1. 1.1 MTN. GNS/W/120
1.2 MTN/TOUR/W/1/REV 1
2. รายชื่อโรงแรมในกรุงเทพมหานคร แยกแยะตามประเภท โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
3. พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2535
4. 4.1 ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281
4.2 พระราชกฤษฎีกา อนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนประกอบธุรกิจที่
กำหนดไว้ในบัญชี ข. พ.ศ.2516
5. 5.1 นรบ.การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.2521
5.2 พระราชกฤษฎีกา กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ.2522
6. นรบ.โรงแรม พ.ศ.2478
7. สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

MULTILATERAL TRADE
NEGOTIATIONS
THE URUGUAY ROUND

RESTRICTED

MTN.GNS/W/120

10 July 1991

Special Distribution

Group of Negotiations on Services

SERVICES SECTORAL CLASSIFICATION LIST

Note by the Secretariat

The secretariat indicated in its informal note containing the draft classification list (24 May 1991) that it would prepare a revised version based on comments from participants. The attached list incorporates, to the extent possible, such comments. It could, of course, be subject to further modification in the light of developments in the services negotiations and ongoing work elsewhere.

GATT SECRETARIAT

UR-91-0074

SERVICES SECTORAL CLASSIFICATION LISTSECTORS AND SUB-SECTORSCORRESPOND-
ING CPC
Section B1. BUSINESS SERVICESA. Professional Services

a. Legal Services	861
b. Accounting, auditing and bookkeeping services	862
c. Taxation Services	863
d. Architectural services	8671
e. Engineering services	8672
f. Integrated engineering services	8673
g. Urban planning and landscape architectural services	8674
h. Medical and dental services	9312
i. Veterinary services	932
j. Services provided by midwives, nurses, physiotherapists and para-medical personnel	93191
k. Other	

B. Computer and Related Services

a. Consultancy services related to the installation of computer hardware	841
b. Software implementation services	842
c. Data processing services	843
d. Data base services	844
e. Other	845+849

C. Research and Development Services

a. R&D services on natural sciences	851
b. R&D services on social sciences and humanities	852
c. Interdisciplinary R&D services	853

D. Real Estate Services

a. Involving own or leased property	821
b. On a fee or contract basis	822

E. Rental/Leasing Services without Operators

a. Relating to ships	83103
b. Relating to aircraft	83104
c. Relating to other transport equipment	83101+83102+
	83105
d. Relating to other machinery and equipment	83106-83109
e. Other	832

F. Other Business Services

a. Advertising services	871
b. Market research and public opinion polling services	864

c. Management consulting service	865
d. Services related to man. consulting	866
e. Technical testing and analysis serv.	8676
f. Services incidental to agriculture, hunting and forestry	881
g. Services incidental to fishing	882
h. Services incidental to mining	883+5115
i. Services incidental to manufacturing	884+885
	(except for 8842)
j. Services incidental to energy distribution	887
k. Placement and supply services of Personnel	872
l. Investigation and security	873
m. Related scientific and technical consulting services	8675
n. Maintenance and repair of equipment (not including maritime vessels, aircraft or other transport equipment)	633+ 8861-8866
o. Building-cleaning services	874
p. Photographic services	875
q. Packaging services	876
r. Printing, publishing	88442
s. Convention services	87909*
t. Other	8790

2. COMMUNICATION SERVICES

A. <u>Postal services</u>	7511
B. <u>Courier services</u>	7512
C. <u>Telecommunication services</u>	
a. Voice telephone services	7521
b. Packet-switched data transmission services	7523**
c. Circuit-switched data transmission services	7523**
d. Telex services	7523**
e. Telegraph services	7522
f. Facsimile services	7521**+7529**
g. Private leased circuit services	7522**+7523**
h. Electronic mail	7523**
i. Voice mail	7523**
j. On-line information and data base retrieval	7523**

The (*) indicates that the service specified is a component of a more aggregated CPC item specified elsewhere in this classification list.

The (**) indicates that the service specified constitutes only a part of the total range of activities covered by the CPC concordance (e.g. voice mail is only a component of CPC item 7523).

k. electronic data interchange (EDI)	7523**
l. enhanced/value-added facsimile services, incl. store and forward, store and retrieve	7523**
m. and protocol conversion information and/or data	n.a.
processing (incl.transaction processing)	843**
n. other	

D. Audiovisual services

a. Motion picture and video tape production and distribution services	9611
b. Motion picture projection service	9612
c. Radio and television services	9613
d. Radio and television transmission services	7524
e. Sound recording	n.a.
f. Other	

E. Other3. CONSTRUCTION AND RELATED ENGINEERING SERVICES

A. <u>General construction work for buildings</u>	512
B. <u>General construction work for civil engineering</u>	513
C. <u>Installation and assembly work</u>	514+516
D. <u>Building completion and finishing work</u>	517
E. <u>Other</u>	511+515+518

4. DISTRIBUTION SERVICES

A. <u>Commission agents' services</u>	621
B. <u>Wholesale trade services</u>	622
C. <u>Retailing services</u>	631+632 6111+6113+6121
D. <u>Franchising</u>	8929
E. <u>Other</u>	

5. EDUCATIONAL SERVICES

A. <u>Primary education services</u>	921
B. <u>Secondary education services</u>	922

C. <u>Higher education services</u>	923
D. <u>Adult education</u>	924
E. <u>Other education services</u>	929
 6. <u>ENVIRONMENTAL SERVICES</u>	
A. <u>Sewage services</u>	9401
B. <u>Refuse disposal services</u>	9402
C. <u>Sanitation and similar services</u>	9403
D. <u>Other</u>	
 7. <u>FINANCIAL SERVICES</u>	
A. <u>All insurance and insurance-related services</u>	812**
a. Life, accident and health insurance services	8121
b. Non-life insurance services	8129
c. Reinsurance and retrocession	81299*
d. Services auxiliary to insurance (including broking and agency services)	8140
 B. <u>Banking and other financial services</u> (excl. insurance)	
a. Acceptance of deposits and other repayable funds from the public	81115-81119
b. Lending of all types, incl., <u>inter alia</u> , consumer credit, mortgage credit, factoring and financing of commercial transaction	8113
c. Financial leasing	8112
d. All payment and money transmission services	81339**
e. Guarantees and commitments	81199**
f. Trading for own account or for account of customers, whether on an exchange, in an over-the-counter market or otherwise, the following:	
- money market instruments (cheques, bills, certificate of deposits, etc.)	81339**
- foreign exchange	81333
- derivative products incl., but not limited to, futures and options	81339**
- exchange rate and interest rate instruments, incl. products such as swaps, forward rate agreements, etc.	81339**
- transferable securities	81321*
- other negotiable instruments and financial assets, incl. bullion	81339**

- g. Participation in issues of all kinds of securities, incl. under-writing and placement as agent (whether publicly or privately) and provision of service related to such issues 8132
- h. Money broking 81339**
- i. Asset management, such as cash or portfolio management, all forms of collective investment management, pension fund management, custodial depository and trust services 8119***
81323*
- j. Settlement and clearing services for financial assets, incl. securities, derivative products, and other negotiable instruments 81339**
or 81319**
- k. Advisory and other auxiliary financial services on all the activities listed in Article 1B of MTN.TNC/W/50, incl. credit reference and analysis, investment and portfolio research and advice, advice on acquisitions and on corporate restructuring and strategy 8131
or 8133
- l. Provision and transfer of financial information, and financial data processing and related software by providers of other financial services 8131

C. Other

8. HEALTH RELATED AND SOCIAL SERVICES

(other than those listed under 1.A.h-j.)

- A. Hospital services 9311
- B. Other Human Health Services 9319
(other than 93191)
- C. Social Services 933
- D. Other

9. TOURISM AND TRAVEL RELATED SERVICES

- A. Hotels and restaurants (incl. catering) 641-643
- B. Travel agencies and tour operators services 7471
- C. Tourist guides services 7472
- D. Other

10. RECREATIONAL, CULTURAL AND SPORTING SERVICES
(other than audiovisual services)

A. <u>Entertainment services</u> (including theatre, live bands and circus services)	9619
B. <u>News agency services</u>	962
C. <u>Libraries, archives, museums and other cultural services</u>	963
D. <u>Sporting and other recreational services</u>	964
E. <u>Other</u>	

11. TRANSPORT SERVICES

A. <u>Maritime Transport Services</u>	
a. Passenger transportation	7211
b. Freight transportation	7212
c. Rental of vessels with crew	7213
d. Maintenance and repair of vessels	8868**
e. Pushing and towing services	7214
f. Supporting services for maritime transport	745**
B. <u>Internal Waterways Transport</u>	
a. Passenger transportation	7221
b. Freight transportation	7222
c. Rental of vessels with crew	7223
d. Maintenance and repair of vessels	8868**
e. Pushing and towing services	7224
f. Supporting services for internal waterway transport	745**
C. <u>Air Transport Services</u>	
a. Passenger transportation	731
b. Freight transportation	732
c. Rental of aircraft with crew	734
d. Maintenance and repair of aircraft	8868**
e. Supporting services for air transport	746
D. <u>Space Transport</u>	733
E. <u>Rail Transport Services</u>	
a. Passenger transportation	7111
b. Freight transportation	7112
c. Pushing and towing services	7113

d. Maintenance and repair of rail transport equipment	8868**
e. Supporting services for rail transport services	743
F. <u>Road Transport Services</u>	
a. Passenger transportation	7121+7122
b. Freight transportation	7123
c. Rental of commercial vehicles with operator	7124
d. Maintenance and repair of road transport equipment	6112+8867
e. Supporting services for road transport services	744
G. <u>Pipeline Transport</u>	
a. Transportation of fuels	7131
b. Transportation of other goods	7139
H. <u>Services auxiliary to all modes of transport</u>	
a. Cargo-handling services	741
b. Storage and warehouse services	742
c. Freight transport agency services	748
d. Other	749
I. <u>Other Transport Services</u>	
12. <u>OTHER SERVICES NOT INCLUDED ELSEWHERE</u>	95+97+98+99

Core tourism activities according to the draft
Standard International Classification of Tourism Activities
(SICTA)

ILLUSTRATIVE

Retail trade services

- Specialized outlets
 - . Luggage
 - . Travel wear and accessories
 - . Scuba gear, diving equipment
 - . Skiing equipment
 - . Camping, hiking equipment

Souvenir shops

Hotels, camping sites and other commercial accommodations

- Hotels and motels: includes units whose exclusive or main activity consists of providing short-term lodging on a fee basis with or without meals to the general public, including hotels, motor hotels, motels, auto courts, inns and seasonal hotels.
- Resort hotels: includes units whose exclusive or main activity consists of providing transient lodging and food service to the general public, as well as recreational activities primarily for rest and relaxation.
- Casino hotels: includes units whose exclusive or main activity consists of providing transient lodging to the general public and gaming/gambling activities.
- Sporting lodges, ranches, summer camps: includes units whose exclusive or main activity consists of providing transient lodging to the general public and recreational activities such as hunting, fishing, horseback riding, swimming and boating, including sports instructional camps and youth camps, during the summer or year-round.
- Recreational vehicle parks, campgrounds: includes units whose exclusive or main activity consists of providing overnight or short-term sites for recreational vehicles, trailers, campers or tents.

Transport services

Land

- . Long distance tour buses: includes units whose exclusive or main activity consists of providing long distance tour bus operations,

typically providing scenic guided travel, over large areas and even across national borders.

- Water

- . Cruise ships: includes units whose exclusive or main activity consists of providing vessels designed to accommodate large numbers of passengers in a resort setting designed for travel to and through places of scenic interest, where emphasis is placed on the enjoyment of events on-board rather than on speed of arrival at the destination.
- . Inland water passenger transport with accommodations: includes units whose exclusive or main activity consists of providing waterborne travel on inland waterways, lakes and seas, providing facilities for overnight sleeping accommodations.
- . Inland water local tours: includes units whose exclusive or main activity consists of providing local tour services in boats in and around metropolitan harbours or local scenic water areas.

- Air

- . Scheduled passengers air transport
- . Non-scheduled passengers air transport

Travel agents, tour operators and guides

- Tour operators, packagers and wholesalers: includes units whose exclusive or main activity consists of providing the service of designing tours, organizing and arranging them for sale to travellers and tourists through agents. Also those managing tours providing tour services directly to travellers and tourists are included.
- Travel agents: includes units whose exclusive or main activity consists of providing services to travellers and tourists furnishing travel information, advice and planning, arranging tours, accommodation and transportation including furnishing tickets.
- Ticket offices not a part of transport companies: includes units whose exclusive or main activity consists of providing independent ticket offices arranging passage and seating for travellers on air, bus, rail and ships.
- Guides: includes units whose exclusive or main activity consists of providing tourist guide services to travellers and tourists.

Financial intermediation

- Travellers' cheques sales and services: includes units whose exclusive or main activity consists of selling international redeemable drafts

valid only with the holder's own endorsement against his original signature.

- Vacation, travel loans: includes units whose exclusive or main activity consists of extending loans to tourist either in advance of or following the trip.
- Travel insurance: includes units whose exclusive or main activity consists of selling to the general public insurance covering accidental death while travelling away from home.

Tourism-related business activities

- Rental/lease of tourist property: includes units whose exclusive or main activity consists of renting or leasing furnished apartments, rooms, houses, condominiums, cabins and cottages to tourists.
- Arrangement of rental/leases of tourist property: includes units whose exclusive or main activity consists of arranging renting or leasing of tourist residences.
- Tourist property management: includes units whose exclusive or main activity consists of managing residences leased or rented to tourists on behalf of the owners.
- Auto, motorcycle rental: includes units whose exclusive or main activity consists of daily and short-term rental of automobiles, light trucks and motorcycles, all without drivers.
- Recreational vehicle, camper, caravan rental: includes units whose exclusive or main activity consists of daily and short-term rental of campers, trailers and recreational vehicles, all without drivers.
- Rental of watercraft and related: includes units whose exclusive or main activity consists of daily or short-term rental of boats and docking facilities to the general public.
- Tourism research: includes units whose exclusive or main activity consists of economic, sociological, cultural, environment and geographic research on tourism.
- Tourism business and management consultancy services: includes units whose exclusive or main activity consists of expert and professional advice and counselling on the management of tourism businesses.
- Tourism advertising: includes units whose exclusive or main activity consists of preparing and placing advertizing in print, broadcast and outdoor media for tourism businesses on a contract or fee basis.

Restaurants, bars and canteens

- **Bars and other drinking places:** includes units whose exclusive or main activity consists of selling and serving alcoholic beverages with or without food service with or without entertainment, to the general public.
- **Full service restaurants:** includes units whose exclusive or main activity consists of selling and serving prepared foods with or without alcoholic beverages and with or without entertainment, to the general public seated at tables.
- **Fast food restaurants and cafeterias:** includes units whose exclusive or main activity consists of selling prepared foods to the general public at a counter without table service.
- **Institutional food services, caterers:** includes units whose exclusive or main activity consists of serving prepared foods with or without alcoholic beverages in institutional settings e.g. universities, commercial airplanes.
- **Food kiosks, vendors, refreshment stands:** includes units whose exclusive or main activity consists of selling prepared foods to the general public at open-air stands and stalls, either movable or permanent.

Recreational, cultural, sporting and other entertainment activities

- **Amusement parks:** includes units whose exclusive or main activity consists of providing entertainment via amusement parks, theme parks, children's parks, providing rides, amusement devices, shows, foods and related services. Also included are carnivals, rodeos.
- **Other entertainment activities:** includes units whose exclusive or main activity consists of providing entertainment services including ballrooms, discos and the like and other entertainment services.
- **Museums of all kinds and subjects:** includes units whose exclusive or main activity consists of providing museums and museum-like exhibitions in all subject areas, whether charging a fee for entry or open to the public.
- **Nature and wildlife preserves:** includes units whose exclusive or main activity consists of providing services to maintain nature and wildlife preserves for public exhibition.
- **Physical fitness facilities:** includes units whose exclusive or main activity consists of providing facilities for use by the public associated with physical training, exercise, health or relaxation including gymnasiums, steam baths, saunas and spas.

- Operations of recreation parks and beaches: includes units whose exclusive or main activity consists of providing services to maintain for public use recreation parks and beaches, whether public or private, whether for a fee or free to the public. Associated rentals of bathhouses, lockers, chairs, etc. are also included, except as provided by concessionaires.
- Activities related to recreational fishing: includes units whose exclusive or main activity consists of providing recreational fishing services separate from accommodation.
- Gambling and betting operations, casinos: includes units whose exclusive or main activity consists of providing and operating gambling or casino activities for public betting and wagering.
- Operation of recreational fairs and shows: includes units whose exclusive or main activity consists of providing public exhibitions of fairs, shows and events primarily for recreational purposes.

Telecommunications

- Operations of computer reservation networks owned/managed on a private or public basis.

HOTEL IN BANGKOK 1993

GROUP / NAME / RATE	TELEPHONE	FAX	No. of room
GRAND TOTAL (178 HOTELS)			39,674
GROUP 1 (38 Hotels)			2,718
Over 2,500 Baht			
1 Amari Airport Hotel	588-1020	588-1941	422
2 Amari Boulevard	255-2930	255-2950	250
3 Arnoma Swissotel Bangkok	255-7088	255-3458	403
4 Aola	215-0787-95	215-4380	805
5 Bel-Aire Princess	253-4300	255-8850	180
6 Central Plaza	541-1234	541-1087	607
7 Dusit Thani	238-0450-80	238-8400	525
8 Grand Hyatt Erawan	254-1234	253-5858	400
9 Hilton International	253-0123	253-8509	343
10 Holiday Inn Crown Plaza	238-4300-49	238-5289	725
11 Imperial	254-0023-100	253-3190	370
12 Indra Regent	208-0041	208-0388	450
13 Landmark Hotel Plaza(The)	254-0404	253-4259	418
14 Le Meridien President	253-0444	253-7585	400
15 Mansion Kempinski Bangkok(The)	253-2655	253-2329	127
16 Menam(The)	289-0352-3	291-1048	717
17 Monarch Lee Gardens Bangkok(The)	238-1891	238-1999	448
18 Novotel	255-5888	255-1824	429
19 Oriental	238-0400	238-1939	393
20 Regent Bangkok	251-8127	253-9185	405
21 Royal Garden River Side	478-0022	478-1120	428
22 Royal Orchid Sheraton	234-5599	238-8320	773
23 Shangri-la	238-7777	238-8579	697
24 Siam City	247-0120	247-0178	540
25 Siam Inter-Continental	253-0355-7	253-2275	400
26 Sukhothai	287-0222	287-4980	222
27 Tara	259-2900-19	259-2896-7	200
28 Tawana Ramada	238-0381-8	238-3738	265
GROUP 2 (38 Hotels)			10,548
500 - 2,500 Baht			
29 Alexander	377-1740-1	375-2332	308
30 Ambassador	254-0444	253-4123	949
31 Baiyoke	255-0330-39	254-5553	255
32 Bangkok Palace	253-0500-28	253-0558	698
33 Dynasty Bangkok(The)	319-0183-9	318-6536	282
34 Emerald (The)	276-4587	276-4555	700
35 First	255-0111	255-0121	220
36 Fortune Blue Wave	247-8333	245-7028	408
37 Holiday Mansion	255-0099	253-0130	95
38 Hotel Sunroute	248-0011	248-5990	148
39 Impala	258-8612-8	258-8747	200
40 Imperial Queen's Park	261-9000	261-9530-5	700
41 Jade Pavilion	259-9270-9	258-2328	215
42 Mandarin	238-0230-59	237-1820	367
43 Manohra	234-5070	237-7662	230
44 May Flower	212-7098-9	212-3610	118
45 Montien	234-8080	238-5219	500

HOTEL IN BANGKOK 1993

GROUP / NAME / RATE	TELEPHONE	FAX	No. of room
46 Nara	237-0100-39	236-7161	500
47 New Peninsula	234-3910-7	236-6528	110
48 Plaza Hotel	235-1760-79	237-0746	100
49 Quality-Pinnacle	287-3411-8	287-3420	170
50 Rama Gardens	501-0022	501-1025	372
51 Regency Park Pullman International	259-7420-39	255-2626	124
52 Royal River	433-0300	433-5880	454
53 Siam Beverly	275-4397	275-4049	176
54 Siam Plaza	236-5441	236-7567	200
55 Sol Twin Towers	218-9555	218-9544	702
56 Somerset	254-0500-24	254-8534	78
57 Swiss Park	252-0358	254-0078	108
58 Swissotel	236-5045	236-8425	57
59 Tai Pan	200-9888	259-7900	1-6
60 Tarratwan Place	208-2020-39	208-0220	75
61 Tong Poon	218-0020-39	215-0460	160
62 Trinity Place	238-3888	238-3984	109
63 Union Tower	314-1964-73	318-1009	250
64 Windsor	255-0160-5	255-1491	230
Group 3 (28 Hotels)			6,900
1,000 - 1,499 Baht			
65 Arlston	259-0980-9	259-0970	152
66 Bangkok Royal Rose	375-0020	075-0127	216
67 Bangkok Centre	238-4848	238-1862	234
68 Chaleena	639-7101-11	639-7126	283
69 Chaophya Park Hotel & Complex	280-0125	275-9820	404
70 Comport Airport Hotel Bangkok	552-0921	552-8920	160
71 Elizabeth	279-0841-2	271-2539	257
72 Europa Inn	248-5511	248-5529	104
73 Eurosta Mungkorn Wing	275-0060-7	270-2221	204
74 Grace	253-0881-80	253-0680	542
75 Grand China Princess Bangkok	224-9977	224-7999	181
76 Grande Villa	225-7554-92	225-7593	220
77 Jlm Lodge	255-3100	253-8402	75
78 Louis Tavern	551-2194-9	521-3534	120
79 Manhattan	255-0166	255-3481	198
80 Maruay Garden	561-0510-29	679-1182	315
81 Niran Grand	398-0408-7	398-7511	420
82 Promenade(The)	253-4118	254-7707	50
83 P.R. Union Inn	438-0111	409-0506	140
84 Ra-Jah	255-0040-83	255-7100	150
85 Regina	275-0088	275-0099	310
86 Royal City(The)	435-8888	-	400
87 Royal Lake View(The)	246-0227	246-0689	176
88 Royal Plaza	234-7019	234-5402	470
89 Royal Princess Bangkok	201-3088	201-0008	165
90 Stella Palace	251-8255-8	255-5551	220
91 S.D. Avenue	434-0400-30	434-0496	224
92 Tower Inn	237-8300-4	237-8286	140

HOTEL IN BANGKOK 1993

GROUP / NAME / RATE	TELEPHONE	FAX	No. of room
Group 4 (46 Hotels) 600 - 999 Baht			5,495
93 Baron	246-0250	246-4542	60
94 China Town	226-0033	226-1295	80
95 City Inn	252-1552	253-3190	30
96 City Lodge	254-4783	255-7340	35
97 City Lodge	253-7705	225-4887	28
98 Classic Place	255-0404-9	255-4450	287
99 Comfort Inn	251-0745	254-3582	60
* 100 Continental	279-7567	271-3547	122
101 Crystal	276-1030	276-1879	92
* 102 De Ville Palace	630-0580-7	639-2796	250
* 103 Florida	247-0890	247-7416	107
104 Fortune	251-5121-5	253-6282	90
* 105 Golden Dragon	589-0130-41	589-8305	114
* 106 Golden Hores	280-1920-9	280-3404	226
107 Grand place	247-1311-7	248-7599	227
108 La Residence	233-3301	233-3301	23
* 109 Majestic Palace	280-5610-22	280-0985	65
110 Maxim Inn	252-9911-2	253-5329	30
* 111 Nana	252-0122	225-1769	334
112 Nasa Garden Hotel	275-0060-9	248-8244	170
* 113 New Fuji	234-5364-8	235-5526	59
114 New Rotel	233-1408	237-1102	40
* 115 New Treaders	234-8920-9	236-5526	133
* 114 Park	255-4300-8	255-4309	128
115 President Inn	255-4230-4	255-4295	25
* 116 Prince	251-5171-5	251-3318	212
* 117 Ramada	234-8971-6	237-1225	60
118 Regina Palace	276-1455	277-5581	315
119 Rever Side Plaza	434-0090	435-1842	220
* 120 Rex	259-0106-15	258-6636	135
121 Rio Residence	287-0041	287-3190	85
* 122 Rose	233-7898-7	234-8381	90
* 123 Royal	222-9126	224-2083	250
124 Royal Mansion	530-0392-6	530-0390	137
125 Royal Pacific Plaza & Hotel	319-9821-4	319-7653	180
126 Sathorn Inn	234-4137	238-1617	40
* 127 Siam	252-5061	252-4973	120
128 Siam Orchid Inn	255-3140-3	255-3144	40
129 Siam City Court	233-9031	233-7352	40
130 Suda Palace	270-0585-7	270-0249	130
* 131 Thai	282-2831-3	280-1299	190
132 Victory	233-9080	237-1888	122
133 Vieng Nua	245-3476	-	149
* 134 Vieng Tai	280-5392-9	281-8153	218
135 Wareerat Pavilion	589-2817	589-2817	30
136 Welcome Palace	234-5403	234-3326	350
137 White Orchid	226-0006	225-0403	330
138 Y.M.C.A. Collins International House	287-2727	287-1998	250

HOTEL IN BANGKOK 1993

GROUP / NAME / RATE	TELEPHONE	FAX	No. of room
Group 6 (85 Hotels) Under 500 Baht			3,612
139 Atlanta	282-8088-89	255-2151	69
140 A-One	318-5581-2	318-6580	197
141 Burma Samyod	221-3545-9	226-1723	210
* 142 Century	248-7809-9	248-7197	96
143 Crown	258-0318-9	258-4430	63
144 Embassy	279-2841	271-0916	80
145 Federal	253-0175-6	253-5332	93
146 Golden Gate	252-8128	253-2494	48
147 Golden Palace	252-5116	254-1538	65
148 Honey	253-0848	254-4716	92
149 Jasmin	319-2421-8	319-2430	72
* 150 Liberty	271-0880-1	271-9845	200
151 Like Inn	393-0968	398-5934	160
152 Lucky	258-6864-8	-	79
* 153 Malaysia	287-1467-8	287-1467	120
154 Mermaid	253-5123-4	253-2401	24
155 Metro	314-4741-3	-	50
* 156 Miami	253-5611-3	253-1266	123
157 Mido	279-4580-7	278-4312	208
158 Mirama	222-4191-6	225-4999	160
* 159 Morakot	314-0761-3	319-1465	121
160 My House	278-1350-3	-	109
* 161 New Empire	234-6990-6	-	140
162 Nigra	233-5783-4	233-6563	96
163 Opera	252-4031-2	253-5380	56
* 164 Parliament	281-7411	-	92
165 Privacy	288-2339	-	55
166 Reno	215-0026-7	-	67
167 Star	215-0020-1	215-3381	61
168 Suan Duait Palace	241-5991	241-5998	40
169 Sukumvit Crown	253-5672-5	-	150
170 Super	271-0788	271-0791	174
171 Suriwongse	233-8751-2	233-8752	100
172 Swan	234-8594	-	62
* 173 World	314-4340-6	314-6939	90

* Member of Thai Hotel Association

Statistic Section
Tourism Authority of Thailand
Tel: 223-0802
April 1993

พระราชบัญญัติ
ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.
๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราช
กิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจนำเที่ยว” หมายความว่า การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการจัดหรือการให้
บริการหรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร ที่พัก และหรือมัคคุเทศก์
ให้แก่นักท่องเที่ยว

“ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ
นำเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายความว่า ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“นักท่องเที่ยว” หมายความว่า บุคคลที่เดินทางจากท้องถิ่นเป็นถิ่นที่อยู่โดยปกติของตนไปยังท้องถิ่นอื่นเป็นการชั่วคราวด้วยความสมัครใจ และด้วยวัตถุประสงค์อื่นมิใช่เพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ และให้หมายความรวมถึงผู้รับบริการหรือความสะดวกจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวโดยเสียค่าบริการด้วย

“มัคคุเทศก์” หมายความว่า ผู้ที่นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานที่ต่าง ๆ และให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่หรือบุคคลโดยได้รับค่าตอบแทน

“ค่าบริการ” หมายความว่า ค่าจ้างและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวจ่ายให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวสำหรับการจัด การให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดินทาง สถานที่พัก อาหาร และการทัศนอาร ในลักษณะเป็นการเหมาจ่าย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ตามพระราชบัญญัตินี้

“การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย” หมายความว่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่ากร” หมายความว่า ผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตามกฎหมายว่าด้วยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรุงเทพมหานคร และนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัด ซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้ง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้ว่าการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ของส่วนราชการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และของรัฐวิสาหกิจอื่น ตามที่จะได้กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง

ทรงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ การยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนด
กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์คณะหนึ่งประกอบด้วยประธาน
กรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นประธานกรรมการผู้ว่าการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
เป็นรองประธานกรรมการ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์หรือผู้แทน อธิบดีกรมศิลปากรหรือผู้แทน เลขา
ธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาหรือผู้แทน อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้แทน ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย
หรือผู้แทน อธิบดีกรมเศรษฐกิจหรือผู้แทน อธิบดีกรมทะเบียนการค้าหรือผู้แทน อธิบดีกรมตำรวจ
หรือผู้แทน เป็นกรรมการและกรรมการอื่นซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้ง
จำนวนหกคนในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้แทนผู้ประกอบการท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการธุรกิจ
นำเที่ยวอย่างน้อยสี่คน และให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครเป็นกรรมการ
และเลขานุการ

มาตรา ๗ ให้กรรมการซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้ง มีวาระอยู่
ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง
ก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่ง
ตนแทน

เมื่อครบวาระตามวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจาก
ตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับ
หน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระ
ติดต่อกัน

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗ กรรมการซึ่งคณะกรรมการ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้พ้นจากตำแหน่ง
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม

ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนงานและมาตรการต่าง ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมและควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๒) พิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวง กำหนดมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว การปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์ และการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยเสนอผ่านคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

(๓) พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๒๑

(๔) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการเปิดบัญชีเงินฝากและการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก สำหรับหลักประกันที่เป็นเงินสดตามมาตรา ๑๘

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในขอบเขตแห่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำมาตรา ๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๑ คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการอาจเชิญบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น หรือให้บุคคลใดส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งใดมาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

ธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยว เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(ค) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย

(ง) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(จ) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(ฉ) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดหุ้โทษ

(ช) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ซ) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่หากเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) ถ้าเป็นนิติบุคคล

(ก) ต้องจดทะเบียนตามกฎหมายไทย

(ข) มีสำนักงานอยู่ในราชอาณาจักรไทย

(ค) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียน ทุนของห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแปดต้องเป็นของหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย และหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการต้องมีสัญชาติไทย

(ง) ในกรณีที่เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด ผู้เป็นหุ้นส่วนจำพวกไม่จำกัดความรับผิดทั้งหมดต้องมีสัญชาติไทย และทุนของห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแปดต้องเป็นของหุ้นส่วนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาและมีสัญชาติไทย

(จ) ในกรณีที่เป็นบริษัทจำกัด กรรมการบริษัทจำกัดจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย และทุนของบริษัทจำกัดนั้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแปดต้องเป็นของบุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย และบริษัทจำกัดนั้นจะต้องไม่มีข้อบังคับอนุญาตให้ออกใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ

(ฉ) หุ้นส่วนผู้จัดการหรือกรรมการผู้จัดการนิติบุคคลดังกล่าวต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (๑) (ข) (ก) (ง) (จ) (ฉ) (ช) และ (ซ)

(ช) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(ซ) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต ต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ทั้งนี้ ไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวมาใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ เป็นคนต่างด้าวภายใต้ความตกลงที่ประเทศไทยมีผูกพันอยู่กับรัฐบาลต่างประเทศ มิให้นำความในมาตรา ๑๕ (๑) (ก) และ (๒) (ค) (ง) และ (จ) มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น

มาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกหรือไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบเพื่อมารับใบอนุญาตจากนายทะเบียนและวางหลักประกันตามมาตรา ๑๘ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตภายในเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้นายทะเบียนทราบให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้แสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต
ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

มาตรา ๑๘ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องวางหลักประกันซึ่งได้แก่เงินสด หนังสือค้ำประกัน
ของธนาคาร พันธบัตรรัฐบาลไทย หรือพันธบัตรรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไทยค้ำประกันค้ำเงินและดอกเบี้ย
อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน ต่อผู้ว่าการ เพื่อประกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการ
ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีอยู่กับนักท่องเที่ยวและหรือ
ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้ ตามจำนวนเงินประกันที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการเกี่ยวกับคอกผลของหลักประกันและการเปลี่ยนหลักประกันให้เป็นไปตามหลัก
เกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางหลักประกันเป็นเงินสดไม่ว่าทั้งหมดหรือ
บางส่วน ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบในการเปิดบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์
ในนามของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแต่ละราย รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝากกับธนาคาร
ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด สำหรับคอกผลที่เกิดจากเงินฝากที่เป็นเงินสดนั้น ให้ตก
เป็นของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่วางหลักประกัน

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของ
ธนาคาร หนังสือค้ำประกันของธนาคารให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือการ
ร้องเรียนของนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือความปรากฏต่อนายทะเบียน
โดยประการอื่นว่า บุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหายจากการที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติ
ตามข้อตกลงเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่ได้ทำไว้กับบุคคลดังกล่าว ให้นายทะเบียนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งไม่มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เมื่อนายทะเบียนได้ทำการสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นจริงตามนั้นและผู้ประกอบธุรกิจ
นำเที่ยวผู้นั้นยังไม่ยินยอมปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าวหรือไม่ยินยอมชดเชยค่าเสียหายให้แก่บุคคล
ดังกล่าวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(ก) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ให้อยู่
ในอำนาจของผู้ว่าการที่จะพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายได้เอง ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณา
อนุมัติสั่งจ่ายเงินค่าเสียหายดังกล่าวจากหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นได้วางไว้ตามมาตรา ๑๘
ให้แก่นักท่องเที่ยวดังกล่าวโดยไม่ชักช้า แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้คณะกรรมการและผู้ประกอบ

ธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบ หรือให้ผู้ว่าการเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณา ตามควรแก่กรณี

(ข) ถ้าจำนวนเงินค่าเสียหายเกินวงเงินที่คณะกรรมการได้กำหนดไว้ดังกล่าวข้างต้น ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้ผู้ว่าการพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายเงินค่าเสียหายในส่วนที่ไม่เกินวงเงินดังกล่าวให้แก่นักท่องเที่ยวผู้นั้นก่อน ส่วนค่าเสียหายในส่วนที่เกินวงเงินดังกล่าว ให้นายทะเบียนเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วแจ้งผลการดำเนินการให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นทราบโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนักท่องเที่ยวซึ่งมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทยหรือเป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นชดเชยค่าเสียหายให้แก่บุคคลดังกล่าวตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไม่มีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นายทะเบียนดำเนินการตาม (๑) (ก) หรือ (ข) โดยอนุโลม แต่ถ้าผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหนังสือโต้แย้งมาภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ผู้ว่าการเจรจาทำความตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและผู้เสียหาย ถ้าตกลงกันได้ ให้ผู้ว่าการจ่ายเงินจากหลักประกันให้แก่ผู้เสียหายตามที่ได้ตกลงกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ ให้ผู้เสียหายและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นผู้ชี้ขาด และให้นำกฎหมายว่าด้วยอนุญาโตตุลาการมาใช้บังคับ

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๒ แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นตามควรแก่กรณี

มาตรา ๒๒ นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของนายทะเบียนหรือของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๑ มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ และให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่หลักประกันตามมาตรา ๑๔ มีจำนวนลดลงเพราะได้ใช้จ่ายไปตามมาตรา ๒๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องนำหลักประกันมาวางเพิ่มเติมให้ครบภายในระยะเวลาที่ผู้ว่าการกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้ผู้ว่าการคืนหลักประกันที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยววางไว้ตามมาตรา ๑๔ ให้แก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เพิกถอนใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต หรือนับแต่วันได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ในหนังสือแจ้งการบอกเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

ต้องรับรองด้วยว่าตนไม่มีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่นักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยว

ในกรณีที่ผู้ว่าการได้รับแจ้งจากนักท่องเที่ยวหรือผู้ประกอบการท่องเที่ยวว่า ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่งยังมีหนี้เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยวที่จะต้องชำระให้แก่บุคคลดังกล่าวอยู่ ให้ผู้ว่าการรอการคืนหลักประกันไว้ก่อน

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๒๖ ในการโฆษณาการให้บริการนำเที่ยวหรือรายละเอียดในการนำเที่ยวที่จะจัดในแต่ละปี ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดทำเป็นเอกสารซึ่งอย่างน้อยจะต้องมีรายการดังนี้

(๑) ชื่อผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยว และเลขที่ใบอนุญาต

(๒) ระยะเวลาที่ใช้ในการให้บริการนำเที่ยว

(๓) อัตราค่าบริการ

(๔) ประเภทของยานพาหนะที่ใช้ในการให้บริการนำเที่ยว

(๕) จุดหมายปลายทางและที่แวะพัก รวมทั้งสถานที่สำคัญ ๆ ในการนำเที่ยว

(๖) ลักษณะและประเภทของที่พัก และจำนวนครั้งของอาหารที่จัดให้

ก่อนเผยแพร่เอกสารตามวรรคหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่ นายทะเบียนอย่างน้อยสามฉบับ

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในการจัดบริการนำเที่ยวที่ได้โฆษณาไปแล้ว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องและนายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๗ ในระหว่างให้บริการนำเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องพยายามให้นักท่องเที่ยวได้รับบริการเท่าเทียมหรือใกล้เคียงกับที่ได้ตกลงกันได้ และถ้ามีการเปลี่ยนแปลงบริการนำเที่ยวโดยไม่ได้รับความยินยอมจากนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยนแปลงนั้น

มาตรา ๒๘ ใบอนุญาตให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้นจนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยวตั้งแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุพร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุและให้นำความในมาตรา ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตายและใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ถ้าคู่สมรสหรือบุตรซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ก็ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ แต่ต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย

ในระหว่างการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามวรรคหนึ่ง คู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่และความรับผิดชอบเสมือนผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

ถ้าคู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ให้แจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวตาย

มาตรา ๓๐ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุ ต้องแจ้งความประสงค์ดังกล่าวเป็นหนังสือให้นายทะเบียนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนวันเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว พร้อมทั้งส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียน และให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนถึงวันเลิกประกอบธุรกิจนำเที่ยว

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการโดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตหรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ปรากฏต่อนายทะเบียนว่า ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้ใด

(๑) มีกรณีตามมาตรา ๒๐

(๒) ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง
ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๓) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ผู้ว่าการ นายทะเบียน หรือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่
ไม่เกินครั้งละหกเดือน

ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตจะประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างที่ถูก
สั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ เว้นแต่จะได้อุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๓ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดมีพฤติการณ์
ข้างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๕

(๒) ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓

(๓) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา ๓๒ (๑) หรือ (๒) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต และให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวผู้นั้นส่งคืน
ใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ ให้นายทะเบียนส่งหนังสือแจ้งคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบ
อนุญาตให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวทราบ ถ้าไม่สามารถส่งได้หรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไม่ยอมรับ
หนังสือดังกล่าว ให้ปิดหนังสือดังกล่าวไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้น
และให้ถือว่าผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือดังกล่าว

มาตรา ๓๕ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการได้โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งดังกล่าว และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะ
กรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งเพิกถอน
ใบอนุญาต

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาต
อีกจนกว่าจะพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่
ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ถ้าใบอนุญาตชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวยื่นคำ
ขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหาย หรือ
ถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธี
การที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ หรือใบแทนใบอนุญาตดังกล่าวให้เรียกเก็บ
ค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

มกฏเทศก์

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นมกฏเทศก์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นมกฏเทศก์จากนาย
ทะเบียน

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและแบบใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นมกฏเทศก์ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้ได้รับวุฒิบัตรหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกอบรมวิชามกฏเทศก์
ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการรับรอง
- (๔) ไม่เป็นโรคพิษสุราเรื้อรังหรือจิตยาเสพติดให้โทษหรือเป็นโรคติดต่อที่คณะ
กรรมการกำหนด
- (๕) ไม่เป็นผู้วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือเป็นคนไร้ความสามารถ
หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์

(๘) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ แต่ถ้าเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตต้องถูกเพิกถอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๔๑ ถ้าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๔๐ แล้ว นายทะเบียนต้องออกใบอนุญาตให้โดยเร็ว

ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตหรือไม่ออกใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๓๘ ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาต ให้นายทะเบียนแสดงเหตุผลในหนังสือแจ้งการไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบด้วย

ในกรณีที่นายทะเบียนออกใบอนุญาต ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตมารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์จากนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนมอบเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ผู้ขอรับใบอนุญาตพร้อมกับใบอนุญาต

เครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มารับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งเหตุผลหรือข้อขัดข้องให้นายทะเบียนทราบ ให้สันนิษฐานว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะรับใบอนุญาตดังกล่าว และให้นายทะเบียนยกเลิกการออกใบอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๒ มัคคุเทศก์ต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ การแต่งกาย มารยาท และความประพฤติของมัคคุเทศก์ และต้องติดเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ที่ได้รับใบอนุญาต และต้องมีใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ติดตัวอยู่ตลอดเวลาในขณะปฏิบัติหน้าที่ และพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

ถ้าเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาต และหรือใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ชำรุดสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้มัคคุเทศก์ผู้นั้นยื่นคำขอรับเครื่องหมายดังกล่าว และหรือใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับเครื่องหมายและหรือใบแทนใบอนุญาต และการออกเครื่องหมายและหรือใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๓ ใบอนุญาตเป็นมกฤเทศก์ให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มกฤเทศก์ซึ่งประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตเป็นมกฤเทศก์ ต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียนก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วให้เป็นมกฤเทศก์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ถ้าผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตยังมีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๔๐ นายทะเบียนต้องต่ออายุใบอนุญาตให้

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มกฤเทศก์ผู้ใดไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้เลิกเป็นมกฤเทศก์ตั้งแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ และให้ส่งคืนใบอนุญาตเป็นมกฤเทศก์พร้อมกับเครื่องหมายแสดงการเป็นมกฤเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตเป็นมกฤเทศก์หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตเป็นมกฤเทศก์ ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือมกฤเทศก์มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการไม่ออกใบอนุญาต หรือการไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตจากนายทะเบียน และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ความปรากฏต่อนายทะเบียนจากการรายงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจากการร้องเรียนของนักท่องเที่ยง ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือเมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนโดยประการอื่นว่ามกฤเทศก์ผู้ใด

(๑) ผิดาผิดหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(๒) ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้โดยมีกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินครั้งละหกเดือน

มัลกุเทศก์ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต จะเป็นมัลกุเทศก์ในระหว่างที่ถูกพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้
มาตรา ๔๖ เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามัลกุเทศก์ผู้ใดมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใด
ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐

(๒) เป็นผู้เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ มาแล้ว และฝ่าฝืนหรือ
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ (๑) หรือ (๒) อีก

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตและมัลกุเทศก์ผู้นั้นต้องส่งคืนใบอนุญาต
และเครื่องหมายแสดงการเป็นมัลกุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่
วันที่ทราบคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๗ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้
มัลกุเทศก์ทราบ ถ้าไม่สามารถส่งคำสั่งให้มัลกุเทศก์ได้ หรือมัลกุเทศก์ผู้นั้นไม่ยอมรับหนังสือแจ้ง
ดังกล่าว ให้ปิดคำสั่งไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายที่สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัลกุเทศก์ที่
ออกใบอนุญาตให้มัลกุเทศก์ผู้นั้น และให้ถือว่ามัลกุเทศก์ผู้นั้นได้ทราบคำสั่งนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ได
รับแจ้งหรือวันที่ปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ มัลกุเทศก์ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาตตาม
มาตรา ๔๖ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ โดยยื่นเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจากนายทะเบียน
และให้นายทะเบียนเสนอหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ
อุทธรณ์ดังกล่าว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่ง
เพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๙ ในการออกใบอนุญาตเป็นมัลกุเทศก์ตามมาตรา ๓๘ หรือใบแทนใบอนุญาต
ดังกล่าว ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

การควบคุม

มาตรา ๕๐ ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครขึ้น มีฐานะเป็นหน่วยงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๑ ให้ผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคนหนึ่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง เป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร เป็นหัวหน้าสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานคร

ในระหว่างที่ยังไม่ได้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดตามมาตรา ๕๒ ขึ้นในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กรุงเทพมหานครมีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ทั่วราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามนโยบายของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๒ เมื่อผู้ว่าการเห็นสมควรจัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดใด และจะให้มิใช่เขตอำนาจครอบคลุมเขตจังหวัดใดบ้าง ให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้ว ให้ตราข้อบังคับจัดตั้งสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดขึ้นในจังหวัดนั้น พร้อมทั้งกำหนดเขตอำนาจของสำนักงานดังกล่าวและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดเป็นหน่วยงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๓ ให้ผู้ว่าการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคนหนึ่งระดับไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกอง เป็นนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดมีหน้าที่ควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ในเขตอำนาจของตน ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้และตามนโยบายของคณะกรรมการ

ให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จังหวัดเป็นหัวหน้าสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำ

เที่ยวและมณฑลเทศาภิบาล มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานเจ้าหน้าที่และลูกจ้างในสำนักงานทะเบียน
ธุรกิจนำเที่ยวและมณฑลเทศาภิบาลดังกล่าว

มาตรา ๕๔ ในการควบคุมธุรกิจนำเที่ยวและมณฑลเทศาภิบาลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมาย มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบใบอนุญาต สภาพ และลักษณะของสถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้และยานพาหนะที่ใช้ในการประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนจำนวนและประวัติของตัวแทนและลูกจ้างของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เรียกให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตัวแทน หรือลูกจ้างมาให้ถ้อยคำ หรือชี้แจงเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจการประกอบธุรกิจนำเที่ยวเพื่อตรวจสอบ

(๓) เรียกให้มณฑลเทศาภิบาลให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะมณฑลเทศาภิบาล ตลอดจนให้ส่งรายงานการปฏิบัติหน้าที่ในระยะเวลาที่ผ่านมาเพื่อตรวจสอบ

มาตรา ๕๕ การมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕๔ ให้นายทะเบียนมอบหมายเป็นหนังสือทุกครั้ง

มาตรา ๕๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ เมื่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่นายทะเบียนมอบหมายพบว่ามี การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๔๖ แล้วแต่กรณี แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบ

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๐ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๕ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๑ คู่สมรสหรือบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้วของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ตายผู้ใด ประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปแต่ไม่แจ้งความประสงค์ที่จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวนั้นหรือไม่แจ้งความประสงค์ที่จะไม่ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปต่อนายทะเบียนภายในระยะเวลาที่กำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๒๘ วรรคสี่ หรือมาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท และปรับอีกวันละหนึ่งพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๖๔ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๖๗ มัคคุเทศก์ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในระหว่างที่ถูกพักไว้ในอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๕ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ มัคคุเทศก์ผู้ใดไม่ส่งคืนใบอนุญาตและเครื่องหมายแสดงการเป็นมัคคุเทศก์ซึ่งได้รับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในเวลาที่กำหนด เนื่องจากใบอนุญาตสิ้นอายุเพราะไม่ได้ขอต่ออายุใบอนุญาต หรือเนื่องจากถูกเพิกถอนใบอนุญาตอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ วรรคห้า หรือมาตรา ๔๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๖๙ ผู้ใดชักชวนหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๐ ผู้ใดประกอบธุรกิจนำเที่ยวอยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๘๑ คนต่างด้าวที่ได้รับหนังสือรับรองจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้า ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้อยู่แล้วตามข้อ ๓๐ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้ แต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน และมีให้นำความในมาตรา ๑๕ (๑) (ก) และ (๒) (ก) (ค) (ง) และ (จ) มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น

คนต่างด้าวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต้องเลิกการประกอบธุรกิจนำเที่ยวภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการไม่อนุญาต

มาตรา ๘๒ ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับแก่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว หรือคนต่างด้าวซึ่งได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียนตามมาตรา ๘๐ หรือมาตรา ๘๑ โดยอนุโลม

มาตรา ๘๓ ผู้ใดเป็นมัคคุเทศก์อยู่แล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นมัคคุเทศก์ต่อไป ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ตามมาตรา ๓๘ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้วให้เป็นมัคคุเทศก์ต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาตจากนายทะเบียน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ ๕๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว	ฉบับละ ๓๐๐ บาท
(๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์	ฉบับละ ๕๐ บาท
(๕) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต	

หมายเหตุ.- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันนี้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ได้มีการขยายตัวเป็นอันมาก สมควรที่จะมีกฎหมายกำหนดมาตรฐานในเรื่องนี้และให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและอาชีพมัคคุเทศก์ ให้เป็นระเบียบและได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อประโยชน์ของบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๓๔๑

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่าในปัจจุบันนี้ได้มีคนต่างด้าวประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรเป็นจำนวนมากและทวีขึ้นเป็นลำดับ ประกอบกับประชาชนชาวไทยมีความสามารถทั้งในด้านวิชาการและกำลังเงินที่จะประกอบธุรกิจสาขาต่าง ๆ ได้มากขึ้น สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเพื่อรักษาผลประโยชน์ทางการค้าและเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นส่วนร่วม หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๒ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ไม่ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวที่เข้ามาประกอบธุรกิจในราชอาณาจักรโดยได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทยเป็นการเฉพาะกาล หรือโดยความตกลงที่รัฐบาลไทยทำกับรัฐบาลต่างประเทศ

ข้อ ๓ ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งไม่มีสัญชาติไทย และให้รวมถึง

- (๑) นิติบุคคลซึ่งทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นเป็นของคนต่างด้าว
- (๒) นิติบุคคลซึ่งมีคนต่างด้าวถือหุ้น เป็นหุ้นส่วน หรือเป็นสมาชิกตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนผู้ถือหุ้น ผู้เป็นหุ้นส่วน หรือผู้เป็นสมาชิก ไม่ว่าคนต่างด้าวนั้นจะลงทุนเท่าใดหรือไม่
- (๓) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นคนต่างด้าว

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

"ธุรกิจ" หมายความว่า การประกอบกิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม หัตถกรรม พาณิชยกรรม การบริการ หรือกิจการอย่างอื่น เป็นการค้า

"ใบอนุญาต" หมายความว่า หนังสือรับรองด้วย

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่า คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจ

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามประกาศของคณะ
ปฏิวัติฉบับนี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนการประกอบธุรกิจ
ของคนต่างด้าว

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมทะเบียนการค้า

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ ๕ ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ก. หรือบัญชี ข. ทำอประกาศ
ของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาอนุญาต พระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดเงื่อนไข
ประการใดก็ได้ ตามแต่จะเห็นสมควร

ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ทำอประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้
เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี การแก้ไขเปลี่ยนแปลงบัญชี ค. ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

ความในข้อ ๕ นี้ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนแล้ว โดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. แก้ไข
เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๐ พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๕ คนต่างด้าวซึ่งประสงค์จะประกอบธุรกิจประเภทใดที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ทำอ
ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีและในกรณีที่เห็นสมควรให้ออก
ใบอนุญาต อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขตามที่บัญญัติไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามความในข้อ ๕ ก็ได้
การขอและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีที่คนต่างด้าวได้รับการส่งเสริมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนให้
ประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนั้นแจ้งต่ออธิบดีภายในสาม
สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริมเมื่อได้รับการแจ้ง และอธิบดีได้ออกหนังสือรับรองให้เป็น
หลักฐานแล้ว ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นได้

ข้อ ๗ คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว
ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(ค) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือมีจิตไม่健全ไม่สมบูรณ์ บุคคลไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ

(ด) ไม่เคยต้องโทษปรับตามคำพิพากษาหรือถูกเพิกถอนโทษให้ปรับในความผิดตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(ด) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดฐานลักขโมย ฉ้อโกง ความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(จ) ไม่เคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก และกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(ค) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(ด) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าขาออก หรือกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ในระยะเวลาสามปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

ในกรณีนี้บุคคลเป็นผู้ขอรับใบอนุญาต ถ้ากรรมการ ผู้จัดการหรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้นเป็นคนต่างด้าวต้องมีคุณสมบัติตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)

มีความเพิ่มขึ้นเป็นข้อ ๗ ทวิ และข้อ ๘ ตริ โดสมสูตร ๘ แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๕๑ฯ พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๘ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไข ที่จะให้ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) อัตราส่วนเงินทุนกับเงินที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (๒) เงินที่ผู้รับใบอนุญาตจะต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (๓) อัตราส่วนเงินทุนของคนไทยกับคนต่างด้าวในการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาต
- (๔) อัตราส่วนของจำนวนกรรมการคนไทยกับคนต่างด้าว หรือผู้รับผิดชอบในการดำเนินธุรกิจที่ได้รับอนุญาตซึ่งจะต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักร

ข้อ ๙ ห้ามมิให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นผู้รับใบอนุญาต หรือคนต่างด้าวซึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลตามข้อ ๓ เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทอื่นเกินหนึ่งในสามของจำนวนหุ้นของบริษัทหรือเกินหนึ่งในสามของทุนของห้างหุ้นส่วนนั้น หรือซื้อกิจการนั้น ๆ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี ในการอนุญาตนั้น อธิบดีจะกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใด

- (๑) ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามข้อ ๕
- (๒) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗
- (๓) ผ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๙
- (๔) ผ่าฝืนและกระทำความผิดตามข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันมีคำสั่งหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ผู้ใดได้รับหนังสือรับรองประกอบธุรกิจ หากต่อมาขาดคุณสมบัติตามข้อ ๗ (๒) ถึง (๔) หรือกระทำการฝ่าฝืนข้อ ๙ หรือข้อ ๒๔ อธิบดีอาจสั่งให้นักการประกอบธุรกิจที่ออกหนังสือรับรองไว้ หรือจะถอนหนังสือรับรองเสียก็ได้ในการเพิกถอนหนังสือรับรอง ผู้ยื่นหมดสิทธิที่จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป

ข้อ ๑๑ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ สำนักงานในที่เปิดเผย

ถ้าใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหาย ให้ยื่นคำขอรับใบแทนก่อนนำทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ไม้ออกใบอนุญาตตามข้อ ๕ หรือไม่อนุญาตตามข้อ ๙ ใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนตามข้อ ๑๐ ผู้ยื่นคำขอหรือผู้รับใบอนุญาต แล้วแต่กรณี มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี โดยทำเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม้ออกใบอนุญาตหรือวันทราบคำสั่งให้พักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต

การอุทธรณ์ในกรณีใบอนุญาตถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนไม่เป็นการขู่ว่าการบังคับตามคำสั่งอธิบดี เว้นแต่คณะกรรมการจะสั่งทูลเกล้าให้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๖๓ ในอนุญาดตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๓๖ ให้ใช้ได้ตลอดไปเว้นแต่ในอนุญาดที่ออกให้แก่ผู้รับในอนุญาด... เพื่อประกอบธุรกิจเฉพาะกาลเพื่อการใด ให้ใช้ได้เท่าระยะเวลาที่อนุญาดให้ประกอบกิจการนั้น

ข้อ ๖๔ เมื่อผู้รับในอนุญาดเลิกประกอบธุรกิจหรือย้ายสำนักงานหรือสถานที่ประกอบธุรกิจให้แจ้งการเลิกหรือการย้ายก่อนนาศทะเบียนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันเลิกหรือย้ายนั้นตามแบบและวิธีการอธิบดีกำหนด

ข้อ ๖๕ ผู้ใดขอตรวจหรือขอคัดสำเนาเอกสาร หรือขอให้นาศทะเบียนคัดสำเนาหรือถ่ายเอกสารพร้อมทั้งรับรอง... หรือขอให้ออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียนที่นาศทะเบียนเก็บรักษา เมื่อได้รับอนุญาดจากนาศทะเบียนแล้ว ให้ผู้นั้นเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๖๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงพาณิชย์เป็นประธาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน อธิบดีกรมแรงงาน อธิบดีกรมการค้าภายในและอธิบดีกรมทะเบียนการค้าเป็นกรรมการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งหรือบุคคลอื่นเป็นเลขาธิการคณะกรรมการก็ได้

ข้อ ๖๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามกำหนดไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้และให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาคำแนะนำและความเห็นแก่รัฐมนตรีในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การกำหนดประเภทธุรกิจที่จะผ่อนผันให้คนต่างด้าวประกอบกิจการได้ตามข้อ ๕
- (๒) การกำหนดประเภทธุรกิจที่จะเพิ่มหรือลดตามข้อ ๕
- (๓) การกำหนดเงื่อนไขในกฎกระทรวงที่จะออกตามข้อ ๕
- (๔) เรื่องอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๖๘ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๙ ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อให้ทำ
กิจการหรือพิจารณาเรื่องใด ๆ อันอยู่ในขอบเขตแห่งหน้าที่ของคณะกรรมการ ตลอดจนเชิญบุคคล
ใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็นได้

ข้อ ๒๐ ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่นายกและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน

(๒) เข้าไปในสถานที่ที่คนต่างด้าวประกอบธุรกิจในระหว่างเวลาทำการในเวลากลางวัน
เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และในการนี้ให้มีอำนาจสอบถาม
ข้อเท็จจริงหรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) และ (๒) ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๒๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามความหมายในประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ ๒๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือไม่ยอม
ให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามหรือเรียกหรือไม่
ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

ข้อ ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือข้อ ๑๔ ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๕ ความผิดตามข้อ ๒๓ และข้อ ๒๔ ให้ข้อบังคับมีอำนาจเปรียบเทียบได้เมื่อผู้ต้องหาได้
ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ข้อบังคับกำหนดภายในสามสิบวัน คดีนั้นเป็นอันเสร็จเด็ดขาด

ข้อ ๒๖ คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนข้อ ๕ หรือมิได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๕ ข้อ
๖ หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดในหนังสือรับรองตามข้อ ๓๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาท
ถึงห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

ความในข้อ ๒๖ นี้ถูกยกเลิกและให้ความใหม่แทนแล้วโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. แก้ไข
เพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑๙ พ.ศ. ๒๕๒๑ และมีข้อ ๒๖ ทวิเพิ่มขึ้น โดยมาตรา
๖ แห่ง พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมฯ พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดถูกสั่งพักใช้หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาต และหมดสิทธิออกบัตร หรือ รั้งบัตรวินิจัย เป็นที่สุดให้เพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งคงประกอบธุรกิจนั้นต่อไปอีก ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

ข้อ ๒๔ คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้แล้ว หรือผู้มีสัญชาติไทยประกอบธุรกิจอันเป็นของคนต่างด้าวซึ่งมิได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ หรือ คนต่างด้าวนั้นเป็นเจ้าของร่วม โดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียว เพื่อให้คนต่างด้าวนั้น หลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทแห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึง ห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

ข้อ ๒๕ ผู้มีสัญชาติไทยผู้ใดถือหุ้นในฐานะเป็นตัวแทนของคนต่างด้าวในห้างหุ้นส่วนที่เป็น นิติบุคคลหรือบริษัทจำกัด เพื่อให้นิติบุคคลนั้นประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ หรือคนต่างด้าวซึ่งให้ผู้มีสัญชาติไทยกระทำการดังกล่าว ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึง ห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

(๑) ธุรกิจตามบัญชี ก. ทำขประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้อีกสองปีนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

(๒) ธุรกิจตามบัญชี ข. และ ค. ทำขประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้โดยไม่มีกำหนดเวลา แต่ห้ามมิให้ผู้รับหนังสือรับรองเพิ่มปริมาณการผลิตหรือการจำหน่าย ของธุรกิจนั้นในรอบปีบัญชีต่อไป เกินกว่าร้อยละสามสิบของปริมาณการผลิตหรือการจำหน่าย ของธุรกิจนั้นตามที่ปรากฏหลักฐานทางบัญชีในรอบปีบัญชี พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือตั้งสาขาของธุรกิจนั้น เพิ่มขึ้นจากที่ปรากฏหลักฐานในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตจากอธิบดี

คนต่างด้าวดังกล่าวในวรรคหนึ่งจะขอหนังสือรับรองได้ จะต้องได้ประกอบธุรกิจนั้นมาโดย มีรายได้ติดต่อกันตามปกติวิธีของธุรกิจนั้นเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือเป็นระยะเวลาไม่ ถึงหนึ่งปี แต่อธิบดีเห็นว่าได้ประกอบธุรกิจนั้นมาเป็นหลักฐานเพียงพอแล้ว การขอหนังสือรับรองผู้ ประกอบธุรกิจ จะต้องยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะ ปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจมิได้ยื่นคำขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ ประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป

ข้อ ๓๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งนายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราที่อาศัยประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ข้อ ๓๒ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. พิบูลสงคราม

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(๔๔ ร.จ. ๑ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๑๕)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ใบอนุญาต

(ก) สำหรับนิติบุคคลยื่นและห้าบาทของทุนจดทะเบียน

แต่ไม่เกิน

๑๐,๐๐๐ บาท

เศษของเงินบาทให้คิดเท่ากับหนึ่งพันบาท

(ข) สำหรับบุคคลธรรมดา

๑,๐๐๐ บาท

(ค) ใบอนุญาตเฉพาะกาลตามข้อ ๑๓ ให้เรียกเก็บ

ทั้งอัตราที่กำหนดไว้ใน (ก) หรือ (ข) แล้วแต่กรณี

(๒) ใบแทนใบอนุญาต

๑๐๐ บาท

(๓) การตรวจหรือคัดสำเนาเอกสาร

รายละ ๕๐ บาท

(๔) การขอคัดสำเนาหรือขอให้ถ่ายเอกสาร

พร้อมทั้งค่ารับรอง

หน้าละ ๕๐ บาท

(๕) การออกหนังสือรับรองข้อความในทะเบียน

เรื่องละ ๕๐ บาท

บัญชีท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ

บัญชี ก.

หมวด ๑ การประกอบธุรกิจทางเกษตรกรรม

- (๑) การทำนา
- (๒) การทำนาเกลือรวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์ นอกจากเกลือหิน

หมวด ๒ การประกอบธุรกิจทางพาณิชย์กรรม

- (๑) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง
- (๒) การค้าที่ดิน

หมวด ๓ การประกอบธุรกิจบริการ

- (๑) ทางบัญชี
- (๒) ทางกฎหมาย
- (๓) ทางสถาปัตยกรรม
- (๔) โฆษณา
- (๕) นาสหน้าหรือตัวแทน
- (๖) ขาขทอดตลาด
- (๗) ตัดผม แต่งผมและเสริมผม

หมวด ๔ การประกอบธุรกิจอื่น ๆ

- (๑) การก่อสร้างอาคาร

บัญชี ข.

หมวด ๑ การประกอบธุรกิจทางเกษตรกรรม

- (๑) การทำไร่
- (๒) การทำสวน
- (๓) การเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการเลี้ยงไหม
- (๔) การทำป่าไม้
- (๕) การทำการประมง

หมวด ๒ การประกอบธุรกิจทางอุตสาหกรรมและหัตถกรรม

- (๑) การสีข้าว
- (๒) การผลิตแป้งจากข้าวและพืชไร่
- (๓) การผลิตน้ำตาล
- (๔) การผลิตเครื่องเคี้ยวทั้งที่มีและไม่มีแอลกอฮอล์เจือปน
- (๕) การผลิตน้ำมันพืช
- (๖) การผลิตชา
- (๗) กิจกรรมห้องเย็น
- (๘) การแปรรูปไม้
- (๙) การผลิตเครื่องทอง เครื่องเงิน เครื่องถม หรือเครื่องทองลงหิน
- (๑๐) การทำหรือหล่อพระพุทธรูปและการทำบาตร
- (๑๑) การผลิตเครื่องไม้แกะสลัก
- (๑๒) การผลิตเครื่องเซรามิก
- (๑๓) การผลิตไม้ขีดไฟทุกชนิด
- (๑๔) การผลิตปูนขาว ปูนซีเมนต์ หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากซีเมนต์
- (๑๕) การระเบิดหรือส่อหิน
- (๑๖) การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฟาร์บอร์ด
- (๑๗) การผลิตเครื่องนุ่งห่ม หรือรองเท้า นอกจากการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ
- (๑๘) การทำกิจการโรงพิมพ์
- (๑๙) การทำกิจการหนังสือพิมพ์
- (๒๐) การสาวไหม ทอผ้าไหม หรือการนิรมลวดลายผ้าไหม
- (๒๑) การผลิตผลิตภัณฑ์ด้วยผ้าไหม เส้นไหม หรือรังไหม

หมวด ๓ การประกอบธุรกิจทางพาณิชย์กรรม

- (๑) การค้าปลีกสินค้าทุกชนิดนอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ค.
- (๒) การค้าสินแร่ นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ค.
- (๓) การขายอาหารหรือเครื่องเคี้ยวทุกชนิด นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ค.
- (๔) การค้าของเก่า วัตถุโบราณ หรือศิลปวัตถุ

หมวด ๔ การประกอบธุรกิจบริการ

- (๑) นำเที่ยว
- (๒) กิจกรรมโรงแรม เว้นแต่บริการจัดการโรงแรม
- (๓) ตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ
- (๔) กำขรูป ล้างและอัดรูป
- (๕) ซักรีดเสื้อผ้า
- (๖) รับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้า

หมวด ๕ การประกอบธุรกิจอื่น ๆ

- (๑) การขนส่งทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศในประเทศ

บัญชี ค.

หมวด ๑ การประกอบธุรกิจทางพาณิชย์กรรม

- (๑) การค้าส่งสินค้าทุกชนิดในประเทศ นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ก.
- (๒) การค้าสินค้าส่งออกทุกชนิด
- (๓) การค้าปลีกสินค้าเครื่องจักร เครื่องกล และเครื่องมือ
- (๔) การขายอาหารหรือเครื่องดื่มที่เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว

หมวด ๒ การประกอบธุรกิจทางอุตสาหกรรม และหัตถกรรม

- (๑) การผลิตอาหารสัตว์
- (๒) การสกัดน้ำมันพืช
- (๓) การผลิตสิ่งถักทอ รวมทั้งการปั่นด้าย การย้อมสี และการนิ่มลวดลาย
- (๔) การผลิตภาชนะซึ่งทำด้วยแก้วรวมทั้งหลอดไฟ
- (๕) การผลิตถ้วยชามจาน
- (๖) การผลิตกระดาษเขียนและกระดาษพิมพ์
- (๗) การทำเกลือหิน
- (๘) การทำเหมือง

หมวด ๓ การประกอบธุรกิจบริการ

- (๑) นอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ก. และบัญชี ข.

หมวด ๔ การประกอบธุรกิจอื่น ๆ

- (๑) การก่อสร้างอย่างอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในบัญชี ก.

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281

ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

พ.ศ. 2521

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2521

เป็นปีที่ 33 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 พ.ศ. 2521"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในข้อ 4 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 4 ภาสได้บังคับข้อ 7 ทวิ ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจดังต่อไปนี้

(1) ธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ก. หรือบัญชี ข. ที่ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาอนุญาต พระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้

(2) ธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ที่ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงบัญชี ค. ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา"

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 7 ทวิ และข้อ 7 คี แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

"ข้อ 7 ทวิ คนต่างด้าวต่อไปนี้ จะประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจใดในท้องที่ใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ตามที่เห็นสมควร

(1) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศซึ่งได้รับการเนรเทศซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบธุรกิจ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศ หรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(2) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

(3) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักรแต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

(4) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 337 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 หรือตามกฎหมายอื่น

คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต และระยะเวลาการอนุญาตตามวรรคสองให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้และให้นำความในข้อ 12 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 7 คี ห้ามมิให้คนต่างด้าวตามข้อ 7 ทวิ เข้าเป็นหุ้นส่วนหรือเป็นผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีมิได้กำหนดให้คนต่างด้าวนั้นประกอบได้ตามข้อ 7 ทวิ หรือที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีมิได้กำหนด ให้คนต่างด้าวนั้นประกอบได้ตามข้อ 7 ทวิ รวมอยู่กับวัตถุประสงค์อื่นด้วย"

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในข้อ 26 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 26 คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนข้อ 4 หรือข้อ 7 ทวิ ววรรคหนึ่ง หรือมิได้รับใบอนุญาตตามข้อ 5 หรือ ข้อ 7 ทวิ ววรรคสอง หรือมิได้รับหนังสือรับรองตามข้อ 6 หรือมิได้รับหนังสือรับรอง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ 30 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สาม หมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ 28 ทวิ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

"ข้อ 28 ทวิ คนต่างด้าวผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 7 ตรหรือข้อ 9 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการเป็นหุ้นส่วน หรือเป็นถือหุ้น หรือสิ่งเลกกิจการที่คนต่างด้าวข้อ 1 นั้นเสียแล้วแต่กรณี"

มาตรา 7 คนต่างด้าวตามข้อ 7 ทวิ ซึ่งประกอบธุรกิจโดยอยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้จนกว่าจะมีประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ 7 ทวิ

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ 8 ทวินี้แล้ว ในกรณีที่ธุรกิจซึ่งคนต่างด้าวดังกล่าวประกอบอยู่เป็นธุรกิจที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ประกอบได้ ให้ประกอบธุรกิจนั้นได้ต่อไปแต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลใช้บังคับในกรณีที่ธุรกิจที่คนต่างด้าวดังกล่าวประกอบอยู่นั้น มิใช่เป็นธุรกิจที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ประกอบได้ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อได้รับหนังสือรับรองจากอธิบดีแล้วและธุรกิจนั้นมิใช่เป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ก. ทำสประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

การขอหนังสือรับรองตามวรรคสอง ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยื่นคำขอตามแบบหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ 7 ทวิ มีผลใช้บังคับ ถ้าผู้ประกอบธุรกิจมิได้ยื่นคำขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปนับแต่วันที่นั้นกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา 8 คนต่างด้าวตามข้อ 7 ทวิ ผู้ใดเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใดอันเป็นการต้องห้ามตามข้อ 7 ตรอยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 9 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือเนื่องจากมีความจำเป็นต้องกำหนดการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าเมืองให้เหมาะสม และสอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281

ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2535

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535

เป็นปีที่ 47 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในหลักเกณฑ์ความใน (1) ของบทนิยามคำว่า "คนต่างด้าว" ในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

"(1) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนจดทะเบียนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้น ถือเป็นคนต่างด้าว หรือนิติบุคคลซึ่งมีคนต่างด้าวมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 109 ตอนที่ 14 วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2538

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทนิยามคำว่า "คนต่างด้าว" ในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ที่กำหนดให้คนต่างด้าวหมายความรวมถึงนิติบุคคลที่มีทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นเป็นของคนต่างด้าว ได้ก่อให้เกิดปัญหาในการนิยามทุนของนิติบุคคลว่าจะรวมถึงทุนของคนต่างด้าวในนิติบุคคลอื่น ที่เข้าถือหุ้นเป็นหุ้นส่วน หรือเป็นสมาชิกด้วยหรือไม่ เพื่อมิให้เกิดปัญหาในการนิยามความหมายของบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามดังกล่าวให้ชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา

อนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุน
ประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ข. พ.ศ. ๒๕๑๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๖

เป็นปีที่ ๒๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรอนุญาตให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุน
ในธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑
ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ประกอบธุรกิจนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๑๕ และข้อ ๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑
ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา
พระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาอนุญาตให้คน
ต่างด้าว ซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ข.
พ.ศ. ๒๕๑๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ คนต่างด้าวผู้ใดได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการ
ส่งเสริมการลงทุน และกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้นเป็นธุรกิจที่
กำหนดไว้ในบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔
พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ก็ให้คนต่างด้าวผู้นั้นประกอบธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริม

การลงทุนเท่าที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนนั้นได้ เมื่อได้แจ้งการรับการส่งเสริมการลงทุน และได้รับหนังสือจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้าแล้ว

มาตรา ๔ ในกรณีที่คนต่างด้าวได้รับสิทธิให้ประกอบธุรกิจดังกล่าวในมาตรา ๓ ถูกเพิกถอนบัตรส่งเสริมหรือเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนทั้งหมด ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนแจ้งการเพิกถอนบัตรส่งเสริมหรือเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ของคนต่างด้าวไปยังอธิบดีกรมทะเบียนการค้า ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งเพิกถอน และให้อธิบดีกรมทะเบียนการค้าส่งถอนหนังสือรับรองที่ออกให้ตามมาตรา ๓ และแจ้งคำสั่งถอนหนังสือรับรองให้คนต่างด้าวทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการเพิกถอน เมื่อได้มีคำสั่งถอนหนังสือรับรองและแจ้งให้คนต่างด้าวทราบดังกล่าวแล้ว ให้คนต่างด้าวหมดสิทธิที่จะประกอบธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ข. นั้นตั้งแต่วันที่พ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ถูกลบถอนหนังสือรับรอง

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

(๑๐ ร.ช. ๑๖ ตอนที่ ๑๔๔ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๑๖)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เพื่อให้เป็นการสอดคล้องกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔ และเพื่อส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมที่จำเป็นต้องใช้ทุนและเทคโนโลยีจากต่างประเทศตามที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้พิจารณาเห็นว่าจำเป็นสมควรผ่อนผันให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามนโยบายของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชี ข. หายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้ขึ้น

พระราชบัญญัติ

การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ ไม่ใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวเฉพาะในฐานะดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลในคณะผู้แทนทางทูต
- (๒) บุคคลในคณะผู้แทนทางกงสุล
- (๓) ผู้แทนของประเทศสมาชิกและพนักงานขององค์การสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษ
- (๔) คนรับใช้ส่วนตัวซึ่งเดินทางจากต่างประเทศเพื่อมาทำงานประจำอยู่กับบุคคลใน (๑) หรือ (๒) หรือ (๓)
- (๕) บุคคล ซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจตามความตกลงที่รัฐบาลไทยทำไว้กับรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (๖) บุคคลซึ่งปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจเพื่อประโยชน์ในทางการศึกษาวัฒนธรรม ศิลปการกีฬา หรือกิจการอื่น ทั้งนี้ ตามที่จะได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา
- (๗) บุคคลซึ่งรัฐบาลอนุญาตให้เข้ามาปฏิบัติหน้าที่หรือภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใด

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย

"ทำงาน" หมายความว่า การทำงานโดยให้กำลังกายหรือความรู้ ด้วยประสงค์ค่าจ้างหรือประโยชน์อื่นใดหรือไม่ก็ตาม

"ใบอนุญาต" หมายความว่า ใบอนุญาตทำงาน

"ผู้รับใบอนุญาต" หมายความว่า คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาต

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน การทำงานของคนต่างด้าว

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมแรงงาน

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒ งานใดที่ห้ามคนต่างด้าวทำในท้องที่ใด เมื่อใด โดยห้ามเด็ดขาด หรือห้ามโดยมีเงื่อนไขอย่างใด เพียงใดให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐ งานใดที่มีได้ห้ามไว้ในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออก ตามความในมาตรา ๖ คนต่างด้าวจะทำได้เมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพื่อทำงานอื่นจำเป็นและเร่งด่วนมีระชะการทำงานไม่เกินสิบห้าวัน แต่คนต่างด้าวนั้นจะทำงานนั้นได้เมื่อได้มีหนังสือแจ้งให้อธิบดีหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมายทราบ ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง บุคคลใดประสงค์จะให้คนต่างด้าวเข้าทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักร จะยื่นคำขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าวนั้นต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายก็ได้

อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย จะออกใบอนุญาตให้แก่คนต่างด้าวคราวละหนึ่งได้ต่อเมื่อคนต่างด้าวนั้นเข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว

มาตรา ๔ ในการอนุญาตให้คนต่างด้าวทำงานตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘ อธิบดีหรือ
เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใด เพื่อให้คนต่างด้าวปฏิบัติได้ ในกรณี
เช่นนั้นต้องให้คนต่างด้าวให้คำรับรองก่อนว่าจะสามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นได้ และถ้าเป็นกรณี
ตามมาตรา ๘ คนต่างด้าวนั้นต้องให้คำรับรองก่อนเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

มาตรา ๑๐ คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาทำงานในราชอาณาจักร ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่นให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงาน
ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คนต่างด้าวนั้นเข้ามาในราชอาณาจักร แต่ถ้า
คนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรแล้วระยะเวลาสามสิบวัน ให้นับวันที่ทราบการได้รับอนุญาตให้
ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือตามกฎหมายอื่น ในระหว่างรอรับใบอนุญาต
ให้ยื่นคำขอทำงานไปพลางก่อนได้

เมื่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอแล้วให้ออกใบอนุญาตให้โดยมิชักช้า

มาตรา ๑๑ คนต่างด้าวซึ่งจะขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๗ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรหรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็น การ
ชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง โดยมีที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว
หรือผู้เดินทางผ่าน

(๒) ไม่เป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติ หรือต้องห้ามตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ คนต่างด้าวดังต่อไปนี้จะทำงานได้เฉพาะที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผัน
ให้ไปประกอบอาชีพ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศหรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วย
คนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

(๓) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศของ
คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
๓๓๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ หรือตามกฎหมายอื่น

คนต่างด้าวจะทำงานใดที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี
หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามพระราชบัญญัติ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออกไว้แต่

(๑) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๐ ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่ได้รับ
ใบอนุญาตให้เข้ามาทำงานตามกฎหมายนั้น ๆ

(๒) ใบอนุญาตที่ออกให้คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๒ ให้มีอายุตามที่อธิบดี หรือ
เจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนดแต่ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันออก

(๓) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็น
การชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้มีอายุเท่าระยะเวลาที่คนต่างด้าวได้รับอนุญาต
ให้อยู่ในราชอาณาจักรในขณะออกใบอนุญาต

(๔) ใบอนุญาตที่ออกให้แก่คนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร
เป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยไม่มีกำหนดเวลานั่นอนให้มีอายุสามสิบวันนับ
แต่วันออก

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๐ ได้รับการขยายระยะเวลาการทำงาน
ตามกฎหมายนั้น ๆ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการขยาย
ระยะเวลาและให้นายทะเบียนแจ้งการขยายระยะเวลานั้นลงในใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไปให้ยื่นคำขอ
ต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียน ในกรณีเช่นนี้ ให้มีหรือต่ออายุใบอนุญาตทำงานไปพลางก่อนได้
จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุ

การต่ออายุใบอนุญาตให้ต่อได้ครั้งละหนึ่งปี ไว้แต่

(๑) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓(๓) ให้ต่ออายุได้อีกไม่เกินระยะเวลาที่
ผู้รับใบอนุญาตนั้น ได้รับการขยายระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักร

(๒) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓(๔) ให้ต่ออายุได้อีกครั้งละสามสิบวัน
เว้นแต่คนต่างด้าวนั้นได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไปโดย
มีกำหนดเวลาที่แน่นอนสามสิบวัน ให้ต่ออายุใบอนุญาตได้เท่าระยะเวลาที่รับอนุญาตให้อยู่ใน
ราชอาณาจักร แต่ไม่เกินหนึ่งปี

มาตรา ๑๖ รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการในกรณี
ดังต่อไปนี้

(๑) การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐
และมาตรา ๑๓

(๒) การขอต่ออายุใบอนุญาตและการต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕

(๓) การขอรับใบแทนและการออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๑๔

(๔) การขออนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่
ในการทำงานตามมาตรา ๒๑

(๕) การหลกบัตรประจำตัวตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มิได้ออกใบอนุญาตหรือไม่อนุญาตตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐
มาตรา ๑๓ หรือไม่ให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ หรือไม่อนุญาตให้ทำงานอื่นหรือเปลี่ยน
ท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานตามมาตรา ๒๑ ผู้ที่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยทำเป็นหนังสือยื่น
ต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณีภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาตเมื่อได้รับอุทธรณ์แล้วให้ผู้รับอุทธรณ์นำส่งคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน
ให้คณะกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีภายในสิบห้าวัน และให้รัฐมนตรีวินิจฉัย
คำอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในการพิจารณาคำสั่งไม่ให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ผู้อุทธรณ์
มีสิทธิทำงานไปพลางก่อนได้ จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องมีใบอนุญาตอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ ที่ทำงานในระหว่างทำงาน
เพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียนได้เสมอ

มาตรา ๑๙ ถ้าใบอนุญาตชำรุดในสาระสำคัญหรือสูญหายให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทน
ต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการชำรุดหรือสูญหาย

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คนต่างด้าวเลิกทำงานตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตให้ส่งมอบใบอนุญาตคืน
ให้นายทะเบียนในท้องที่จังหวัดที่ตั้งสถานที่ทำงานภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่เลิกทำงานนั้น

มาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตทำงานอื่นใดนอกจากงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตหรือเปลี่ยน
ท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานให้แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่ได้รับอนุญาต
จากนายทะเบียน

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้บุคคลใดรับคนต่างด้าวซึ่งไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงานหรือรับคนต่างด้าวเข้าทำงานที่มีลักษณะหรือเงื่อนไขในการทำงานแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๓ บุคคลใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงานหรือให้คนต่างด้าวย้ายไปทำงานในท้องที่อื่นนอกจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือมีคนต่างด้าวออกจากงาน ให้บุคคลนั้นแจ้งต่อนายทะเบียนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคนต่างด้าวทำงาน หรือถ้าคนต่างด้าวนั้นย้ายหรือออกจากงาน แล้วแต่กรณี

การแจ้งตามวรรคหนึ่งให้ทำตามแบบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าว" ประกอบด้วยอธิบดีกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมหาดไทยมอบหมายเป็นประธาน ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมประชาสัมพันธ์ ผู้แทนกรมอัยการ ผู้แทนกรมทะเบียนการค้า ผู้แทนกรมการค้าภายใน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกรรมการอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสามคนเป็นกรรมการ และผู้แทนกรมแรงงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๕ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๒๖ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนถึงคราวออกตามวาระเมื่อ

(๑) ตาม

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ยก

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการมีหน้าที่วินิจฉัย ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีดังต่อไปนี้

(๑) การออกพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๘(๒) และมาตรา ๖

(๒) การกำหนดงานที่รัฐมนตรีจะประกาศตามมาตรา ๑๒

(๓) การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖

(๔) การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๗

(๕) เรื่องอื่น ๆ ที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๘ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการด้วยกันคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้ทำกิจการหรือพิจารณาเรื่องใดอันอยู่ในขอบเขตหน้าที่ของคณะกรรมการ

ให้นำความในมาตรา ๒๘ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ อธิบดี หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมาย นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริง รวมทั้งให้ส่งเอกสารหรือหลักฐาน

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ที่มีเหตุอันสมควรสงสัยว่ามีคนต่างด้าวทำงานในระหว่างเวลาที่เชื่อได้ว่ามีการทำงาน เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ จากบุคคลที่รับผิดชอบเกี่ยวข้อซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าวได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวหรือบุคคลผู้รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้อซึ่งอยู่ในสถานที่ดังกล่าวอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๑ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัว

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามหน้าที่ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อธิบดีหรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมาย นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๓ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๗ หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือทำงานโดยไม่ได้รับใบอนุญาต หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๓๖ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๗ คนต่างด้าวผู้ใดทำงานเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุแล้ว โดยมีได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุหรือได้ยื่นคำขอแล้ว แต่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ และคนต่างด้าวผู้นั้นมิได้อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนหรือผู้ได้อุทธรณ์แล้ว แต่รัฐมนตรีมีคำสั่งยังไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดรับคนต่างด้าวเข้าทำงานโดยฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกหรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐาน หรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมาย หรือนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามพันบาท

มาตรา ๔๒ บุคคลใดมีคนต่างด้าวทำงานในธุรกิจของตน ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ไว้บังคับ และยังมีได้แจ้งรายการเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ทำงานอยู่กับตนตามข้อ ๓๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวจนถึงวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับให้บุคคลนั้นแจ้งรายการดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๓ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ใช้ได้ต่อไปตรวเท่าที่ใบอนุญาตยังไม่สิ้นอายุและผู้รับใบอนุญาตยังทำงานที่ได้รับอนุญาตนั้น

มาตรา ๔๔ คนต่างด้าว ซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและทำงานอยู่คนต่างด้าวก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ใช้บังคับ และได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่ออธิบดี หรือเจ้าพนักงาน ซึ่งอธิบดีมอบหมายตามข้อ ๓๔ บรรดาแห่งแห่งประกาศของคณะปฏิวัตินี้ดังกล่าว และอธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายได้ออกใบอนุญาตแล้ว แต่คนต่างด้าวผู้นั้นยังมิได้ไปรับใบอนุญาต และยังคงทำงานอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ไปรับใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ หากไม่ไปขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นผลเมื่อครบกำหนดเวลาเช่นว่านั้น

มาตรา ๔๕ คนต่างด้าวตามมาตรา ๑๖ ซึ่งทำงานโดยอยู่คนต่างด้าวในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ทำงานนั้นต่อไปได้จนกว่าจะมีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖ แล้ว ในกรณีทำงานที่คนต่างด้าวดังกล่าวทำอยู่เป็นงานที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ทำได้ ให้ทำงานนั้นต่อไปแต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าวใช้บังคับ ในกรณีที่ทำงานที่คนต่างด้าวดังกล่าวทำอยู่นั้น มิใช่เป็นงานที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ทำได้ ให้ทำงานนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๖ บรรดาพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง และประกาศหรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดี หรือใบอนุญาตซึ่งได้ออกหรือสิ่งโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๖๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับต่อไปและให้ถือเป็นอันเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงและประกาศหรือคำสั่งของรัฐมนตรีหรืออธิบดีหรือใบอนุญาตที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

นายกรัฐมนตรี

(๔๕ ร.จ.๑๕ ตอนที่ ๗๓ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑)

อัตราค่าธรรมเนียมนิยม

(๑) ใบอนุญาตปีละ	๑,๐๐๐	บาท
(๒) การต่ออายุใบอนุญาตหรือการขยายระยะ เวลาการทำงานปีละ	๑,๐๐๐	บาท
(๓) ใบแทนใบอนุญาต	๓๐๐	บาท
(๔) การอนุญาตให้ทำงานอื่นหรือ เปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน	๕๐๐	บาท

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ มีหลักการให้ใช้บังคับเฉพาะคนต่างด้าว ซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเท่านั้น ส่วนคนต่างด้าวบางประเภทที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่มีหลักฐานได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เช่น ญวนอพยพ เป็นต้น ไม่อยู่ในข่ายบังคับของกฎหมายนี้ และปัจจุบันบุคคลเหล่านี้ได้มาประกอบอาชีพ หรือทำงานอยู่ในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ โดยเสรี ทำให้ดูเหมือนว่าเป็นผู้มีอภิสิทธิ์เหนือคนต่างด้าวอื่น ๆ ที่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาอยู่โดยถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองจึงจำเป็นต้องเพิ่มบทบัญญัติ เพื่อให้ใช้บังคับแก่คนต่างด้าวเหล่านี้ด้วย นอกจากนี้ถ้อยคำในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๒ หลายแห่งไม่ชัดเจน ทำให้เป็นปัญหาระกฏองในทางปฏิบัติอยู่หลายเรื่อง เนื่องจากได้ออกมาใช้บังคับโดยกระทันหันตามภาวะความจำเป็นในสมัยนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ให้เหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานในอาชญาและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดงานในอาชญาและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชญาและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. ๒๕๒๒"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชญาและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. ๒๕๐๖

(๒) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชญาและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๔

(๓) พระราชกฤษฎีกากำหนดงานในอาชญาและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๐

มาตรา ๔ ให้กำหนดงานในอาชญาหรือวิชาชีพตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้เป็นงานที่ห้ามคนต่างด้าวทำเพื่อเป็นการค้า หรือหาประโยชน์ได้คิดขาดในทุกท้องที่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ล. โทตระกิตส์

รองนายกรัฐมนตรี

(๔๖ ร.จ.๔๘ ตอนที่ ๘๐ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๒๒)

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๒๑ แทนประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๒๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕ ในการนี้จำเป็นต้องกำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง และโดยที่พระราชบัญญัตินี้กล่าวถึงว่าการทำงานในอาชีพ และวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

บัญชีกำหนดพระราชกฤษฎีกา

กำหนดงานในอาชีพและวิชาชีพที่ห้ามคนต่างด้าวทำ พ.ศ. ๒๕๒๓

- (๑) งานกรรมกร
- (๒) งานกสิกรรม งานเลี้ยงสัตว์ งานป่าไม้ หรืองานประมง ยกเว้นงานที่ใช้ความชำนาญ งานเฉพาะสาขา หรืองานควบคุมดูแลฟาร์ม
- (๓) งานก่อสร้าง งานช่างไม้ หรืองานก่อสร้างอื่น
- (๔) งานแกะสลักไม้
- (๕) งานรับซื้อขนสัตว์ หรืองานรับซื้อขนนาหนะที่ไม่ใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกล ยกเว้นงานรับซื้อเครื่องบินระหว่างประเทศ
- (๖) งานขายของหน้าร้าน
- (๗) งานขายทอดตลาด
- (๘) งานควบคุม ตรวจสอบ หรือให้บริการทางบัญชี ยกเว้นงานตรวจสอบภาษีเป็นครั้งคราว
- (๙) งานเจียรไน หรือขัดเพชรหรือพลอย
- (๑๐) งานตัดผม งานตัดผม หรืองานเสริมผม
- (๑๑) งานทอผ้าด้วยมือ
- (๑๒) งานทอเส้น หรืองานทำเครื่องใช้ด้วยกก หวาย ปอ ฝาง หรือเย็บไม้ไผ่
- (๑๓) งานทำกระดาษสาด้วยมือ
- (๑๔) งานทำเครื่องเงิน
- (๑๕) งานทำเครื่องดนตรีไทย
- (๑๖) งานทำเครื่องถม
- (๑๗) งานทำเครื่องทอง เครื่องเงิน หรือเครื่องนาก
- (๑๘) งานทำเครื่องลงหิน
- (๑๙) งานทำตุ๊กตาไทย
- (๒๐) งานทำเทียนหรือผ้าไหมนาม
- (๒๑) งานทำบาตร

- (๒๒) งานทำผลิตภัณฑ์จากผ้าไหมด้วยมือ
- (๒๓) งานทำพระพุทธรูป
- (๒๔) งานทำมัด
- (๒๕) งานทำร่มกระดาษหรือผ้า
- (๒๖) งานทำรองเท้า
- (๒๗) งานทำหมวก
- (๒๘) งานนახหน้า หรืองานตัวแทน ออกเ้างานนახหน้าหรืองานตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ
- (๒๙) งานในวิชาชั้นวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมโยธา ที่เกี่ยวกับงานออกแบบและคำนวณ จัดระบบ วิจัย วางโครงการทดสอบ ควบคุม การก่อสร้าง หรือให้คำแนะนำ ทั้งนี้ ไม่รวมงานที่ต้องใช้ความชำนาญพิเศษ
- (๓๐) งานในวิชาชั้นสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวกับงานออกแบบ เขียนแบบ ประมาณราคา ำานวลก่อสร้าง หรือให้คำแนะนำ
- (๓๑) งานประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
- (๓๒) งานปั้นหรือทำเครื่องปั้นดินเผา
- (๓๓) งานฉนวนหรือฉนวนมือ
- (๓๔) งานมัดคุเทศก์ หรืองานจัดนำเที่ยว
- (๓๕) งานเร้าาสสินค้า
- (๓๖) งานเรียงนิพนธ์อักษรไทยด้วยมือ
- (๓๗) งานสาวและบิดเกลียวไหมด้วยมือ
- (๓๘) งานเสริมอนพนักงานหรืองานเลขานุการ
- (๓๙) งานนำหับบริการทางกฎหมายหรือบรรณคดี

พระราชบัญญัติ

โรงแรม พุทธศักราช ๒๔๗๘

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

อาทิตย์ ทิพอาภา

เจ้าพระยายมราช

เจ้าพระยาพิชัยนาคร

ตราไว้ ณ วันที่ ๔ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้โรงแรมมีระเบียบอันดี

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโรงแรม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดสามเดือน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"โรงแรม" หมายความว่า บรรดาสถานที่ทุกชนิดที่จัดตั้งขึ้นเพื่อรับสิ่งจ้างสำหรับคนเดินทาง หรือบุคคลที่ประสงค์จะหาที่อยู่หรือที่พักชั่วคราว

"นายทะเบียน" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีได้แต่งตั้งขึ้น ให้มีหน้าที่รับผิดชอบและควบคุมโรงแรม

"ผู้พัก" หมายความว่า คนเดินทาง หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเจ้าสำนักจัดให้ พักอาศัยในโรงแรมเพื่ออยู่ หรือพักชั่วคราวโดยจะเสียสิ่งจ้างหรือไม่ก็ตาม

"เจ้าสำนัก" หมายความว่า บุคคลผู้ควบคุมและจัดการโรงแรม

มาตรา 4 โรงแรมจะเปิดดำเนินการได้ก็แต่เมื่อได้รับใบอนุญาตและจดทะเบียนโดยถูกต้อง

โรงแรมที่เปิดดำเนินการอยู่ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขออนุญาตจดทะเบียนภายในกำหนดสองเดือน นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นต้นไป

มาตรา 5 คำขออนุญาตเปิดโรงแรมนั้น จะต้องระบุข้อความตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และการนี้จะเป็นอย่างไรก็ตามจะต้องมี

- (1) ชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม
- (2) ประเภทโรงแรม
- (3) ชื่อสำนักอาชีพของเจ้าของและเจ้าสำนัก
- (4) จำนวนห้องให้พักอาศัย
- (5) ค่ามดที่ตั้งโรงแรม

ใบอนุญาตจะต้องมีรายการดังกล่าวข้างบนนี้ด้วย

ถ้าโรงแรมยังไม่ได้จัดสร้างให้ผู้ขออนุญาตยื่นแผนผัง และรายการของโรงแรมที่ประสงค์จะสร้างคือนายทะเบียน เมื่อนายทะเบียนเห็นเป็นที่พอใจว่าไม่มีสิ่งใดขัดต่อความประสงค์แห่งมาตรา 6 ก็ให้นายทะเบียนอนุมัติให้จัดสร้างขึ้นได้

มาตรา 6 ให้นายทะเบียนอนุญาตให้เปิดดำเนินการโรงแรม ต่อเมื่อเป็นที่พอใจตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขว่า ความมั่นคง ความสะอาด ชองอากาศ และสถานที่ไม่ขัดกับอนามัย

"ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เฉพาะโรงแรมเดียว และสิ้นอายุใน "วันที่ 31 ธันวาคม" ทุกปี"

มาตรา 7 ในการออกใบอนุญาตเปิดโรงแรม ให้เก็บค่าธรรมเนียมตามประเภทของโรงแรม หรือตามลักษณะของห้องพัก ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด - ในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินห้องละหนึ่งร้อยบาท"

มาตรา 8 การเปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องสำหรับพักแห่งโรงแรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน ซึ่งได้บันทึกการอนุญาตไว้โดยถูกต้องแล้ว

การเปลี่ยนตัวเจ้าสำนักจะยกขึ้นมายืนยันแก่เจ้าพนักงานปกครองท้องที่ หรือยกขึ้นแก้ตัวสำหรับความผิดของเจ้าสำนักในอันจะถูกลงโทษไม่ได้ เว้นแต่เจ้าสำนักทั้งคนเก่าและคนใหม่จะได้แจ้งการเปลี่ยนตัวเจ้าสำนักเป็นหนังสือ พร้อมด้วยชื่อสำนัก และอาชีพของเจ้าสำนักคนใหม่ แม้จะเป็นการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวก็ตาม

มาตรา 9 การเปลี่ยนตัวเจ้าของทั้งเจ้าของคนเก่าและคนใหม่ จะต้องแจ้งเป็นหนังสือแก่นายทะเบียนภายในห้าวันนับแต่วันเปลี่ยน พร้อมด้วยชื่อสำนัก และอาชีพของเจ้าสำนักคนใหม่

เมื่อเจ้าของต้องการจะเลิกดำเนินการโรงแรม ให้แจ้งแก่นายทะเบียนทราบล่วงหน้าก่อนห้าวัน

เจ้าของคนใดไม่ปฏิบัติตามความในสองวรรคก่อน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินยี่สิบบาท

มาตรา 10 ในกรณีที่นายทะเบียนปฏิเสธไม่ยอมออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตตามที่กำหนดไว้ในมาตราก่อน ๆ ให้ผู้ทรงอธิปไตยยังรัฐมนตรีภายในกำหนด 15 วัน นับตั้งแต่วันทราบคำสั่ง คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีเป็นที่สุด

มาตรา 11 โรงแรมจะต้องมี

มาตรา ๖ วรรคสอง แก้ไขใหม่โดย พรบ.(๑๒)พ.ศ.๒๔๔๔

มาตรา ๗ แก้ไขครั้งสุดท้ายโดย พรบ.(๑๔)พ.ศ.๒๔๐๓

๑๙.๕๔/๗๗

๑๙.๗๗/๑๑๒

- (1) ป้ายบอกชื่อ หรือยี่ห้อเป็นภาษาไทยให้เด่นชัดติดไว้หน้าโรงแรม
- (2) ใบอนุญาต ติดไว้ ณ ที่เปิดเผยภายในโรงแรม และให้ใกล้ทางเข้าออกข้างหน้าให้มากที่สุด
- (3) เลขที่ประจำห้องพัก ติดไว้ที่หน้า ห้อง

มาตรา 12. โรงแรมจะต้องมีสมุดซึ่งมีเลขเรียงหน้าติดต่อกันตามลำดับ สำหรับจดนามผู้พัก สมุดจดคนผู้พักนี้ก่อนที่พักนี้ ก่อนที่จะให้จดนามผู้พักเป็นครั้งแรกเจ้าสำนักจะต้องยื่นต่อนายทะเบียน เพื่อประทับตราและลงลายมือชื่อ และนายทะเบียนต้องเซ็นชื่อย่อกำกับไว้ทุก ๆ แผ่น

ให้เรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการนี้ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง แต่มิให้เกินสามบาท

เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามความในมาตรานี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท

มาตรา 13. การที่สมุดจดคนผู้พักสูญหาย หรือถูกฉกฉุน มิให้ถือเป็นข้อแก้ตัว เว้นแต่จะได้แจ้งแก่นายทะเบียนโดยไม่ชักช้า

มาตรา 14. เจ้าสำนักมีหน้าที่ต้องจัดให้จดข้อความลงในสมุดจดคนผู้พักในโอกาสแรกที่จะทำได้ และให้ผู้พักซึ่งมีอายุเกินสิบแปดปีลงลายมือชื่อไว้ในสมุดจดคนผู้พักด้วยหรือในบัตรจดคนผู้พักด้วย ถ้าผู้พักลงลายมือชื่อไม่ได้ก็ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือหากผู้พักคนใดไม่ยอมลงลายมือชื่อ หรือลายพิมพ์นิ้วมือ ห้ามมิให้รับผู้นั้นพักในโรงแรม

สมุดจดคนผู้พักและบัตรจดคนผู้พัก ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้ถือว่าบัตรจดคนผู้พักเป็นส่วนหนึ่งของสมุดจดคนผู้พัก

การจดข้อความลงในสมุดจดคนผู้พัก หรือในบัตรจดคนผู้พัก ต้องจดทุกรายการห้ามมิให้ปล่อยช่องว่างไว้โดยไม่มีเหตุผลสมควร ถ้ารายการใดเขียนผิด ห้ามมิให้ลบแต่ให้ขีดฆ่า แก้หรือต่อเติม แล้วให้ผู้จดลงลายมือชื่อกำกับไว้

บทกำหนดโทษ

มาตรา 15 ผู้พักคนใดจุดหรือแจ้งให้เจ้าสำนักจุดลงในสมุดคนามผู้พักซึ่งข้อความอย่างใด ๆ ที่รู้ว่าเป็นความเท็จก็ดี หรือข้อความที่จริง หรือแจ้งนั้น อาจจะทำให้ผู้อื่น หรือสาธารณชนเสียหายก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 16 เจ้าสำนักคนใด โดยรู้อยู่แล้ว และในลักษณะอันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สาธารณชน หรือผู้พัก จุดลงในสมุดคนามผู้พักซึ่งรายการใด ๆ อันไม่ถูกต้องตรงกับข้อความซึ่งผู้พักได้ให้ถ้อยคำ หรือแจ้งไว้จริง มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา 17 ให้เจ้าสำนักจัดทำหนังสือแจ้งรายการประจำวันขึ้นไว้โดยคัดสำเนารายการ ซึ่งลงไว้ในวันนั้นในสมุดคนามผู้พักคนมาตรา 14 และจัดส่งไปให้นายทะเบียนในวันรุ่งขึ้น แล้วให้นายทะเบียนทำใบรับมอบให้ไว้เป็นสำคัญ แต่โรงแรมใดอยู่ห่างไกลที่ว่าการอำเภอ จึงไม่สามารถส่งได้ตามกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการจังหวัดจะพิจารณากำหนดส่งรายงานประจำวัน แล้วมีคำสั่งให้เจ้าสำนักทราบดีว่ารายการซึ่งจะต้องคัดตามความในวรรคก่อนซ้ำกับรายการวันก่อน เจ้าสำนักต้องแจ้งรายการตามมาตรานี้ เพียงแต่บอกว่าไม่มีการเปลี่ยนแปลง หนังสือแจ้งรายการประจำวันซึ่งทำขึ้นตามมาตรานี้ เจ้าสำนักหรือผู้แทนจะต้องลงนามและรับรอง

มาตรา 18 นายทะเบียน เจ้าพนักงานตำรวจตั้งแต่ชั้นนายควบคุมตำรวจขึ้นไปหรือหัวหน้าสถานีตำรวจ หรือกรมการอำเภอ มีอำนาจตรวจสอบสมุดคนามผู้พัก และตรวจค้นห้องพักที่ว่าง หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของโรงแรมที่เปิดไว้ให้ใช้ร่วมกัน เช่น ห้องโถง เฉลียง ห้องรับประทานอาหารเป็นต้น ได้ทุกเมื่อ

การตรวจค้นสถานที่อื่นใดนอกจากที่กล่าวแล้ว ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา 19 ผู้ใดเปิดโรงแรมขึ้นโดยมิได้รับใบอนุญาตตามมาตรา 4 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ผู้ใดดำเนินกิจการในฐานะเป็นเจ้าของสำนักแห่งโรงแรมที่กล่าวแล้ว หรือโรงแรมซึ่งถูกปิด หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

เจ้าสำนักคนใด ซึ่งเคยถูกปรับสำหรับความผิดตามที่กล่าวไว้ในวรรคก่อน ยังคงรับผู้พักคนใดไว้ในโรงแรมนั้นต่อไปหรือรับผู้พักใหม่อีก มีความผิดต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

"มาตรา 20 เจ้าสำนักคนใดไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา 8 มาตรา 11 มาตรา 14 หรือมาตรา 17 ก็ดี หรือไม่ปฏิบัติตามให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และถ้าศาลเห็นสมควรอาจสั่งให้ปิดใบอนุญาตได้ไม่เกินหนึ่งเดือน"

"มาตรา 21 เจ้าสำนักคนใดยอมรับผู้พักคนใด ซึ่งเห็นชัดว่าป่วยเป็นโรคเรื้อนหรือโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อตามความในกฎหมายว่าด้วยโรคติดต่อ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท"

มาตรา 22 ถ้าเจ้าสำนัก

(1) ละเลยไม่รักษาความสะอาด หรือช่องอากาศของโรงแรมให้เรียบร้อย แม้ได้รับคำตักเตือนเป็นหนังสือจากนายทะเบียน โดยมีความเห็นห้องต้องกันกับเจ้าพนักงานสาธารณสุขแล้ว

(2) โดยอยู่แล้วยินยอมให้บุคคลใด ๆ หลบซ่อนหรือมีสุ่มในเขตโรงแรมกับบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ในลักษณะอันควรเชื่อได้ว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมือง เมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดเห็นชอบด้วยแล้ว นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาตได้ไม่เกินสิบห้าวัน แต่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีอำนาจเช่นว่านี้ ให้เป็นของอธิบดีกรมตำรวจ

ในกรณีเช่นนี้ให้พุทธเจ้าแห่งรัตนนครไว้ คำวินิจฉัยของรัตนนครเป็นที่สุด

มาตรา 23 นายทะเบียนอาจปฏิเสธใบอนุญาตได้

(1) ถ้าเจ้าสำนักหรือบุคคลใด ๆ ในสำนักโรงแรมป่วยเป็นโรค หรือเป็นพาหนะของโรคใด ๆ ซึ่งอาจติดต่อยังผู้อื่นได้ตามความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(2) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดอันเดียวกันดังบัญญัติไว้ในมาตรา 12 หรือ 19 ซ้ำเป็นสองครั้ง

(3) ถ้าเจ้าสำนักถูกปรับสำหรับความผิดใด ๆ ดังบัญญัติไว้ในมาตรา 12, 19 และ 21 เป็นสามครั้ง

(4) ถ้าเจ้าสำนักได้ดำเนินกิจการโรงแรม ในลักษณะที่ใบอนุญาตถูกยึด สองครั้งแล้ว ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

(5) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกตั้งแต่ หนึ่งปีขึ้นไปตามส่วนที่ 3.5 (หมวดที่ 2.3) 7.6 (หมวดที่ 1) แห่งกฎหมายลักษณะ อาญา

(6) ถ้าเจ้าสำนักถูกพิพากษาลงโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สาม เดือนขึ้นไปตามส่วนที่ 9 (เว้นแต่หมวดที่ 7 และ 8) แห่งกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา 24 ในกรณีที่นายทะเบียนมีอำนาจยึดใบอนุญาต ตามความใน มาตรา ก่อน ๆ ถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะดักเตือนเจ้าสำนัก นายทะเบียนอาจเรียก เจ้าสำนักมายังสำนักงาน เพื่อรับคำตักเตือนโดยไม่ยึดใบอนุญาตก็ได้

มาตรา 25 เฉลสถานใดใช้เป็นบ้านพัก กล่าวคือ ใช้เฉพาะเป็นที่ รับบุคคลที่ประสงค์จะไปพักอาศัยอยู่ชั่วระยะเวลาอันน้อยหนึ่งเดือน โดยผู้มีสิทธิให้ใช้ มิได้ขายอาหารหรือเครื่องดื่มใด ๆ แก่ผู้พักเป็นปกติหรือแก่ประชาชน ไม่ถือว่าเป็น โรงแรมตามความหมายแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 26 สถานที่ใดจัดตั้งขึ้นให้บุคคลพักอาศัยชั่วคราว เพื่อ ประโยชน์ในราชการ การกุศล การศึกษา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น อันเข้าหลวง ประจำจังหวัดเห็นสมควร ข้างหลวงประจำจังหวัดมีอำนาจให้ความยกเว้น หรือผ่อนผัน หน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ได้ตามควรแก่กรณี แต่ในจังหวัดพระนครและธนบุรีอำนาจ เช่นว่านี้ให้เป็นของอธิบดีกรมตำรวจ

มาตรา 27 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็น ไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการ และกำหนด ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

นิติศาสตร์ ไพศาลย์

รัฐมนตรี

กฎกระทรวงมหาดไทย

ออกตามความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม

พุทธศักราช ๒๔๗๔

อาศัยความในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติโรงแรม พุทธศักราช 2478
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ดังต่อไปนี้

"ข้อ 1 ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้สารวัตรสถานีตำรวจท้องที่เป็นนาย
ทะเบียนโรงแรม ในจังหวัดอื่น ๆ ให้นายอำเภอท้องที่เป็นนายทะเบียนโรงแรม"

ข้อ 2 ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตเปิด หรือจดทะเบียนโรงแรม ให้ยื่นคำขอ
แสดงรายการตามแบบ ร.ร.1 ท้ายกฎนี้ คือนายทะเบียนพร้อมด้วยรูปถ่ายของเจ้าสำนัก
ขนาด 6x8 ซม. 2 รูป และต้องยอมให้ความสะดวกแก่นายทะเบียนเข้าไปตรวจสอบสถานที่
และเครื่องใช้ในโรงแรมนั้น แต่ถ้าโรงแรมนั้นยังไม่ได้จัดสร้าง ก็ให้ยื่นแผนผังโรงแรม
ที่จะสร้างขึ้นพร้อมทั้งรายการด้วย 2 สำหรับ แต่ยังไม่ต้องส่งรูปถ่ายเจ้าสำนัก เมื่อได้รับ
อนุมัติให้จัดสร้างขึ้นเรียบร้อยแล้วจะต้องยื่นคำขอเปิดโรงแรมอีกครั้งหนึ่ง

ข้อ 3 การตรวจสอบสถานที่โรงแรม เพื่อให้ทราบว่าจะขัดกับหลักอนามัยหรือไม่
ตามความในมาตรา 6 และมาตรา 22 อนุมาตรา(1)นั้น ผู้ขออนุญาตจะต้องยอมและ ให้ความ
สะดวกแก่นายทะเบียน หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขซึ่งนายทะเบียนแสดงความประ
สงค์เป็นหนังสือขอให้ไปตรวจ เข้าตรวจสอบสถานที่เช่นนี้ได้ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตาม
พระราชบัญญัติ

ข้อ 4 การขออนุญาตเปลี่ยนชื่อหรือยี่ห้อ การย้ายสถานที่ การเพิ่มหรือลดจำนวนห้องพัก หรือการแจ้งความประสงค์จะเลิกดำเนินการโรงแรมก็ดี การแจ้งเหตุที่สมควรจนนายพักศูนย์หายก็ดี ให้ใช้แบบ ร.ร.2 ส่วนการแจ้งเหตุที่มีการเปลี่ยนเจ้าของหรือเจ้าสำนักโรงแรม ให้ใช้แบบ ร.ร.3 ท้ายกฎนี้

ข้อ 5 สมุดจดนามผู้พัก ให้ใช้สมุดปกแข็งซึ่งมีเส้นขีดช่องรายการตามแบบ ร.ร.4 ท้ายกฎนี้ ในเล่มหนึ่งให้มีกระดาษสำหรับจดรายการเป็นจำนวน 100 แผ่น

ข้อ 6 ใบอนุญาตเปิดหรือรับจดทะเบียนโรงแรมให้ใช้แบบ ร.ร.5 ท้ายกฎนี้ ใบอนุญาตนั้นต้องมีรูปถ่ายครึ่งตัวของเจ้าสำนักขนาด 6x8 ซม. ติดไว้ด้วย

ข้อ 7 การขออนุญาต การแจ้งความประสงค์ หรือแจ้งเหตุที่เกี่ยวกับการดำเนินการโรงแรมดังกล่าวในข้อ 4 นั้น ให้เจ้าสำนักเป็นผู้ยื่นได้ แต่ให้แสดงหนังสือมอบอำนาจจากเจ้าของแนบไปด้วย ในกรณีที่จะขออนุญาตเปลี่ยนแปลงการดำเนินการเมื่อนายทะเบียนเห็นควรประการใด ให้เขียนคำว่าอนุญาตหรือไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลลงไว้ในใบแจ้งความประสงค์ของอนุญาตที่ยื่นมา และให้ผู้ยื่นหรือผู้แทนลงนามรับทราบไว้ ถ้านายทะเบียนอนุญาต ให้นายทะเบียนสลักหลังข้อความที่อนุญาตให้เปลี่ยนแปลงลงไว้ในใบอนุญาตและหมายเหตุไว้ในทะเบียนด้วย ถ้าเป็นการเลิกดำเนินการโรงแรมก็ให้เรียก ใบอนุญาตคืนเสียด้วย

ข้อ 8 ป้ายบอกชื่อหรือยี่ห้อโรงแรม ให้มีคำว่า "โรงแรม" อยู่ข้างหน้าชื่อหรือยี่ห้อโรงแรมนั้น ๆ ด้วย ถ้าและโรงแรมใดประสงค์จะเขียนชื่อหรือยี่ห้อเป็นตัวอักษรภาษาอื่นกำกับภาษาไทยด้วยก็ได้ แต่ห้ามมิให้เขียนไว้เหนือภาษาไทย

ข้อ 9 เลขหมายประจำห้องพักต้องเขียนเป็นตัวเลขอารบิก และมีให้ซ้ำกันสำหรับโรงแรมหนึ่ง

ข้อ 10 การจดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักนั้น ให้ผู้พักลงลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือไว้ด้วยเป็นสำคัญ และถ้ามีข้อความที่ผู้พักได้จดลงเป็นภาษาอื่น ก็ให้เจ้าสำนักโรงแรมจดเป็นภาษาไทยกำกับไว้ด้วย ในการจดข้อความลงในสมุดจดนามผู้พักดังกล่าวแล้วนี้ ถ้ามีคำใดเขียนผิดก็ให้ขีดฆ่าเสีย และให้ผู้เขียนเซ็นชื่อกำกับไว้ได้คำที่ขีดฆ่านั้น

ข้อ 11 หนังสือแจ้งรายการประจำวันของผู้พักที่จะนำส่งต่อนายทะเบียน นั้น

ให้ใช้แบบ ร.ร.6 ท้ายกฎนี้

ข้อ 12 เมื่อนายทะเบียนได้รับหนังสือแจ้งรายการประจำวันของผู้พัก หรือได้รับใบแจ้งความประสงค์ขออนุญาตเปิด หรือขอยกทะเบียนโรงแรม หรือขอเปลี่ยนแปลงหรือแจ้งเหตุอย่างใดจากเจ้าของ หรือเจ้าสำนักของโรงแรมใดแล้ว ให้นายทะเบียนออกใบรับตามแบบ ร.ร.7 ท้ายกฎนี้ มอบให้แก่ผู้แจ้งความประสงค์นั้นรับไปเป็นสำคัญ

"ข้อ 13 (ยกเลิก)"

"ข้อ 14 ให้เรียกค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตเปิด หรือรับจดทะเบียนโรงแรม ให้เรียกเก็บตามจำนวนห้องพักโรงแรมนั้น ๆ คือ โรงแรมชั้นที่ 1 ห้องละ 30 บาท ชั้นที่ 2 ห้องละ 20 บาท ชั้นที่ 3 ห้องละ 10 บาท

ค่าธรรมเนียมประทับตราและลงลายมือชื่อนายทะเบียนในสมุดจดนามผู้พักเล่มละ 2 บาท"

ข้อ 15 ถ้าผู้ใดมีความประสงค์จะขอความยกเว้นหรือผ่อนผันหน้าที่ปฏิบัติ การตามพระราชบัญญัติโรงแรม อันเกี่ยวแก่สถานที่ซึ่งคนได้จัดตั้งขึ้นให้บุคคล พักอาศัยชั่วคราวเพื่อประโยชน์ในราชการ การกุศล การศึกษา หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น ดังกล่าวใน มาตรา 26 ก็ให้ยื่นคำขอแสดงรายการตามแบบ ร.ร.12 ท้ายกฎนี้ต่อนายทะเบียน แล้วให้นายทะเบียนจัดการสอบสวนหลักฐานประกอบ และแสดงความเห็นเสนอข้าหลวงประจำจังหวัด หรืออธิบดีกรมตำรวจเพื่อพิจารณาในอันที่จะสั่งการยกเว้นหรือผ่อนผันต่อไป ตามควรแก่กรณี และเมื่อข้าหลวงประจำจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจได้ให้ความยกเว้น หรือผ่อนผันการปฏิบัติสำหรับสถานที่ใดเพียงใด เพื่อประโยชน์อย่างใดตามนโยบายแห่งพระราชบัญญัตินั้นแล้ว ก็ให้ออกหนังสือให้แก่ผู้รับอนุญาตยึดถือไว้เป็นสำคัญด้วย

ข้อ 16 ในกรณีที่มีอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียน ตามความในมาตรา 10 และ 22 ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อนายทะเบียนเมื่อได้รับอุทธรณ์แล้ว ให้นายทะเบียนรับส่งอุทธรณ์ไปยังรัฐมนตรีภายใน 15 วัน ถ้าจะมีความเห็นอย่างใดก็ให้เสนอไปพร้อมกันแต่ ในกรณีอุทธรณ์ตามมาตรา 22 ให้ส่งอุทธรณ์นั้นผ่านข้าหลวงประจำจังหวัดหรืออธิบดี กรมตำรวจแล้วแต่กรณี

ข้อ 17. การตรวจสอบสถานที่โรงแรมด้วยประการใด ๆ ตามมาตรา 18 ถ้า
นายทะเบียนเป็นผู้ตรวจเอง ให้ทำบันทึกแสดงผลแห่งการตรวจรวมเรื่องไว้ ถ้าเจ้า
หน้าอื่นเป็นผู้ตรวจ ให้ส่งสำเนาทะเบียนที่แสดงผลแห่งการตรวจมายังนายทะเบียน 1 ฉบับ

ข้อ 18. ถ้ามีการคัดค้านเจ้าสำนัก ตามความในมาตรา 24 ให้นาย
ทะเบียนทำบันทึกให้เจ้าสำนักลงนามรับทราบไว้ทุกคราว

กฎให้ไว้ ณ วันที่ 15 มกราคม พุทธศักราช 2478

ข้าราชการสวัสดิ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ*

ระหว่าง

ราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา

ราชอาณาจักรไทยและสหรัฐอเมริกา มีความปรารถนาที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันมิตรซึ่งมีอยู่ตามประเพณีนิยมระหว่างทั้งสองฝ่าย และที่จะเกื้อหนุนการค้าอันเป็นคุณประโยชน์ซึ่งกันและกัน และความเกี่ยวพันทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างประชาชนของทั้งสองฝ่ายให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น จึงได้ตกลงทำสนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และเพื่อความมุ่งประสงค์นั้น ได้แต่งตั้งผู้มีอำนาจเต็ม คือ

ฝ่ายพระบาทสมเด็จพระมหากษัตริย์แห่งประเทศไทย

ฝ่ายประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา

ฯพณฯ ถนัด คอมันตร์

ฯพณฯ แกรแฮม มาร์ติน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็ม

แห่งราชอาณาจักรไทย และ

แห่งสหรัฐอเมริกา ประจำราชอาณาจักรไทย

ทั้งสองฝ่าย เมื่อได้ส่งหนังสือมอบอำนาจเต็มให้แก่กันและกัน และได้ตรวจเห็นว่าเป็นไปตามแบบที่ถูกต้องแล้ว ได้ทำความตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

๑. ภายในบังคับแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการเข้ามาและการพำนักของคนต่างด้าว คนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับอนุญาตให้เข้ามาในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งให้เดินทางในอาณาเขตนั้นโดยเสรี และให้มีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ที่ตนเลือก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เข้ามาในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและคงอยู่ในอาณาเขตนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะ (ก) กระทำการค้าระหว่างอาณาเขตของภาคีทั้งสอง และประกอบกิจกรรมทางพาณิชย์ที่เกี่ยวข้อง หรือ (ข) พัฒนาและอำนวยความสะดวกการดำเนินงานวิสาหกิจซึ่งตนได้ลงทุนไว้ หรืออยู่ในระหว่างดำเนินการอย่างจริงจังในการลงทุนด้วยทุนจำนวนมาก ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะห้ามคนต่างด้าวเข้า กำกวมการเคลื่อนไหวของคนต่างด้าว หรือขับไล่คนต่างด้าว โดยอาศัยเหตุเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม สุขภาพ และความปลอดภัยของประชาชน บทแห่งข้อ (ข) ข้างต้นนั้น ให้แปลความว่าขยายไปถึงคนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ซึ่งแสงที่จะเข้ามาในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งเฉพาะเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะพัฒนา และอำนวยความสะดวกการดำเนินงานวิสาหกิจในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ซึ่งนายจ้างของตนได้ลงทุนไว้หรืออยู่ในระหว่างดำเนินการอย่างจริงจังในการลงทุนด้วยทุนจำนวนมาก โดยมีเงื่อนไขว่า นายจ้างนั้นเป็นคนชาติหรือบริษัทที่มีสัญชาติเดียวกับผู้ขอและผู้ขอเป็นผู้รับจ้างคนชาติหรือบริษัทนั้นในตำแหน่งฐานะที่มีความรับผิดชอบ

๒. คนชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับความคุ้มครอง และความมั่นคงเป็นเงื่อนไข ซึ่งไม่ว่าในกรณีใดจะไม่น้อยกว่าที่กฎหมายระหว่างประเทศกำหนดไว้ เมื่อคนชาติเช่นนั้นผู้ใดถูกคุมขัง ก็ให้ได้รับผลประติบัติในทุกทางตามสมควร และอย่างมีมนุษยธรรม และเมื่อผู้นั้น เรียกร้องก็ให้แจ้งให้ผู้แทนทางทูตหรือทางกงสุลแห่งประเทศของผู้นั้นทราบ

โดยทันที และให้โอกาสอย่าง

เต็มที่ที่จะพิทักษ์รักษามลประโยชน์ของผู้นั้น คนชาติผู้นั้นจะได้รับความดีความชอบที่ตนได้กระทำ และจะได้รับความสะดวกมากพอที่จะรู้สึก

๓. คนชาติของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้อุปโภคเสรีภาพบริบูรณ์ในทางความนึกคิดในอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง และกฎในบังคับแห่งกฎหมาย กฎ และข้อบังคับที่ใช้จะได้อุปโภคสิทธิในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของตนทั้งที่เป็นการส่วนตัวและเป็นการสาธารณะ

ข้อ ๒

๑. บริษัทที่ตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายและข้อบังคับที่ใช้ของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ให้ถือว่ามิใช่สัญชาติของภาคนั้น และให้สถานภาพทางกฎหมายของบริษัทดังกล่าวได้รับการยอมรับนับถือภายในอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่งตามที่ใช้ในสนธิสัญญานี้ "บริษัท" หมายถึง

ก. เมื่อกล่าวถึงบริษัทไทย ได้แก่นิติบุคคลภายใต้กฎหมายไทย ไม่ว่าจำกัดความรับผิดชอบหรือไม่ และไม่ว่าเพื่อผลกำไรเป็นเงินหรือไม่

ข. เมื่อกล่าวถึงบริษัทสหรัฐ ได้แก่บริษัท ห้างหุ้นส่วน บริษัทและสมาคมอื่น ๆ ไม่ว่าจำกัดความรับผิดชอบหรือไม่ และไม่ว่าเพื่อผลกำไรเป็นเงินหรือไม่

๒. คนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะเข้าถึงศาลยุติธรรมและทบวงการฝ่ายบริหารโดยเสรีในทุกระดับอำนาจภายในอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งในการป้องกัน และในการเรียกร้องสิทธิของตน การเข้าถึงเช่นว่านี้ จะยอมให้กระทำได้ตามข้อกำหนดที่เป็นกฎอนุเคราะห์ที่ไม่น้อยกว่าที่ใช้แก่คนชาติ และบริษัทของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น หรือของประเทศที่สามใด รวมทั้งข้อกำหนดที่ใช้กับหลักเกณฑ์ในการวางหลักประกัน เป็นที่เข้าใจกันว่า บริษัทซึ่งมิได้ประกอบกิจการภายในประเทศจะได้อุปโภคสิทธิในการเข้าถึงเช่นว่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องมีการจดทะเบียนหรือดำเนินการให้เป็นบริษัทตามกฎหมายภายใน

๓. สัญญาที่ได้กระทำขึ้นระหว่างคนชาติและบริษัทของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดกับคนชาติและบริษัทของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้มีการระงับข้อขัดแย้ง โดยการอนุญาโตตุลาการจะไม่ถือว่าใช้บังคับไม่ได้ภายในอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น โดยอาศัยเหตุเพียงว่า ถิ่นที่กำหนดไว้สำหรับกระบวนการพิจารณาในการอนุญาโตตุลาการอยู่นอกอาณาเขตนั้น หรือว่าสัญชาติของอนุญาโตตุลาการคนหนึ่งหรือหลายคนไม่ใช่สัญชาติของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น คำชี้ขาดใดที่ได้ให้โดยถูกต้องตามสัญญาใดเช่นว่านี้และถึงที่สุด และใช้บังคับได้ภายใต้กฎหมายของถิ่นที่ได้ให้คำชี้ขาด จะไม่ถือว่าไม่สมบูรณ์หรือถูกปฏิเสธวิธีการอันมีประสิทธิภาพในการใช้บังคับภายในอาณาเขตของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด โดยอาศัยเหตุเพียงว่าถิ่นที่ได้ให้คำชี้ขาดนั้นอยู่นอกอาณาเขตเช่นว่า หรือว่าสัญชาติของอนุญาโตตุลาการคนหนึ่งหรือหลายคนไม่ใช่สัญชาติของภาคนั้น

ข้อ ๓

๑. ภาคแต่ละฝ่ายจะประสาทให้ผลประติบัติอันเป็นธรรมและเที่ยงธรรมทุกเมื่อแก่คนชาติและบริษัท ของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง และแก่ทรัพย์สินและวิสาหกิจของคนชาติและบริษัทนั้นจะละเว้นจากการใช้มาตรการอันไม่สมเหตุผล หรือเป็นการเลือกปฏิบัติซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียสิทธิและผลประโยชน์ที่ได้มาตามกฎหมาย และจะให้ความมั่นใจว่าสิทธิตามสัญญาอันชอบด้วยกฎหมายของคนชาติและบริษัทเหล่านั้นจะได้มีวิธีการอันมีประสิทธิภาพในการใช้บังคับตามกฎหมายที่ใช้

๒. ทรัพย์สินของคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด รวมทั้งผลประโยชน์ทางตรงหรือทางอ้อมในทรัพย์สิน จะได้รับความคุ้มครองและความมั่นคงเป็นเงื่อนไขภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ทรัพย์สินนั้นจะไม่ถูกเอาไปโดยปราศจากกระบวนการทางกฎหมายที่ถูกต้องหรือโดยปราศจากการชำระค่าทดแทนที่ยุติธรรมตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

๓. การเข้าไปหรือการทำความรบกวนในเคหสถาน สำนักงาน คลังสินค้า โรงงานและสถานที่อื่น ของคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ที่ตั้งอยู่ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง จะกระทำมิได้โดยปราศจากเหตุอันสมควร การค้นและการตรวจเป็นทางการซึ่งสถานที่เช่นว่า และสิ่งที่มีอยู่ในสถานที่นั้น จะกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยกฎหมายและโดยคำนึงอย่างรอบคอบถึงความสะดวกของผู้ครอบครอง และการดำเนินธุรกิจ

ข้อ ๔

๑. คนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประโยชน์อย่างคนชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการจัดตั้งตลอดจนการได้มาซึ่งผลประโยชน์ในวิสาหกิจทุกประเภทเพื่อประกอบกิจกรรมทางพาณิชย์ อุตสาหกรรม การคลัง และธุรกิจอื่น ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง

๒. ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะห้ามคนต่างด้าวมิให้จัดตั้งหรือได้มาซึ่งผลประโยชน์หรือที่จะจำกัดขอบเขตที่คนต่างด้าวอาจจัดตั้งหรือได้มาซึ่งผลประโยชน์ในวิสาหกิจซึ่งประกอบกิจการภายในอาณาเขตของตน ในการคมนาคม การขนส่ง การหน้าที่รับดูแลทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น การธนาคารที่เกี่ยวกับการหน้าที่รับฝากเงิน การแสวงหาประโยชน์จากที่ดิน หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือในการค้าภายในเกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรพื้นเมือง โดยมีเงื่อนไขว่าภาคีนั้นจะต้องประกาศให้ผลประโยชน์ในเรื่องนี้แก่คนชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ได้ประกาศให้แก่คนชาติและบริษัทของประเทศที่สามใด ๆ

๓. บทแห่งวรรค ๑ ไม่รวมถึงการประกอบวิชาชีพ หรืออาชีพที่ได้สงวนไว้สำหรับคนชาติของภาคีแต่ละฝ่าย

๔. วิสาหกิจซึ่งคนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจัดตั้งหรือได้มา หรืออาจจัดตั้งหรือได้มาในภายหลังภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งและซึ่งคนชาติและบริษัทนั้นเป็นเจ้าของหรือควบคุม ไม่ว่าในรูปของการเป็นเจ้าของโดยเอกเทศ ในรูปของสาขาโดยตรงหรือบริษัทได้ก่อตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจกรรมของตน โดยเสรีในอาณาเขตนั้น ตามข้อกำหนดที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ให้แก่วิสาหกิจอย่างเดียวกันซึ่งคนชาติของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นหรือประเทศที่สามใดเป็นเจ้าของหรือควบคุม

๕. คนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้อุปโภคสิทธิที่จะควบคุมและจัดการวิสาหกิจซึ่งตนได้จัดตั้งหรือได้มาภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และจะได้รับอนุญาตโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติให้ทำสิ่งทั้งปวงซึ่งโดยปกติถือว่าจำเป็นและยังควรแก่การดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพของวิสาหกิจที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน

๖. คนชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับอนุญาตตามกฎหมายที่ใช้อยู่ให้ว่าจ้างพนักงานบัญชีหรือผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการอื่น พนักงานบริหาร ผู้แทนทางกฎหมาย จิวแทน และผู้ชำนาญพิเศษอื่นที่ตนเลือก ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนอกจากนั้น คนชาติและบริษัทเช่นว่าจะได้รับ

อนุญาตให้เจ้าพนักงานบัญชีและผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการอื่น โดยไม่คำนึงถึงขอบเขตคุณสมบัติที่บุคคลเหล่านั้นอาจมีสำหรับการประกอบวิชาชีพภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์เฉพาะที่จะทำการตรวจ การตรวจสอบบัญชี และการสอบสวนทางวิชาการ เพื่อความมุ่งประสงค์เป็นการภายในโดยจำเพาะสำหรับ และที่จะเสนอรายงานต่อ คณะชาติและบริษัทเช่นว่านั้นในส่วนที่เกี่ยวกับการวางแผน และการดำเนินงานวิสาหกิจของตนภายในอาณาเขตนั้น

ข้อ ๕

๑. คณะชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประโยชน์อย่างคณะชาติภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับ (ก) การเช่าสังหาริมทรัพย์ที่ต้องการเพื่อเป็นที่อยู่ของตน หรือเพื่อการดำเนินกิจกรรมตามสนธิสัญญานี้ (ข) การซื้อและการได้มาโดยวิธีการอื่นซึ่งสังหาริมทรัพย์ทุกชนิดภายในบังคับแห่งข้อจำกัดใดว่าด้วยการได้มาซึ่งหุ้นส่วนในวิสาหกิจที่อาจตั้งบังคับโดยสอดคล้องกับข้อ ๔ และ (ค) จำหน่ายทรัพย์สินทุกชนิดโดยการขาย โดยพินัยกรรม หรือโดยวิธีอื่น

๒. คณะชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้มีสิทธิภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอย่างเดียวกันกับคณะชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นในเรื่องสิทธิบัตรสำหรับการนิมิต เครื่องหมายการค้า ชื่อการค้า แบบแผนและลิขสิทธิ์ในงานวรรณกรรมและศิลปกรรม เมื่อได้ปฏิบัติตามกฎหมายและข้อบังคับที่ใช้อยู่ถ้าหากมี

ข้อ ๖

๑. คณะชาติและบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่อยู่ในบังคับของการชำระภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระ ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง หรือของข้อกำหนดในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียกเก็บ และการเก็บภาษี ค่าธรรมเนียม หรือค่าภาระเช่นว่านั้นอันเป็นภาระหนักกว่าที่คณะชาติ ผู้มีถิ่นที่อยู่ และบริษัทของประเทศที่สามใดได้รับ ในกรณีคณะชาติของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีถิ่นที่อยู่ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง และบริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดประกอบการค้าหรือการหากำไรโดยวิธีอื่น หรือกิจกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดผลกำไรภายในอาณาเขตนั้น ภาษี ค่าธรรมเนียม ค่าภาระ และข้อกำหนดเช่นว่า จะไม่เป็นภาระหนักกว่าที่คณะชาติและบริษัทของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งนั้นได้รับ

๒. อย่างไรก็ตาม ภาคีแต่ละฝ่ายสงวนสิทธิที่จะ (ก) ขยายอาณาประโยชน์ทางภาษีเฉพาะอย่างให้เพียงแต่ตามมูลฐานแห่งการด้อยที่ด้อยปฏิบัติต่อกัน หรือตามความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน หรือเพื่อการคุ้มครองรายได้ซึ่งกันและกัน และ (ข) ใช้บทพิเศษในการขยายอาณาประโยชน์ให้แก่คณะชาติและผู้มีถิ่นที่อยู่ของตนในส่วนที่เกี่ยวกับการแสดงรายการร่วมกันของสามีและภรรยา และในเรื่องข้อยกเว้นที่มีลักษณะส่วนตัวซึ่งยอมให้แก่ผู้ไม่มีถิ่นที่อยู่ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้และภาษีมรดก

๓. บริษัทของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่อยู่ในบังคับ ภายในอาณาเขตของภาคีอีกฝ่ายหนึ่งของภาษีการชำระภาษีเก็บจากเงินได้อันมีอาจถือได้ว่ามาจากแหล่งภายในอาณาเขตนั้น หรือเก็บจากธุรกรรมหรือทุน อันมีอาจถือได้ว่ามาจากการดำเนินการและการลงทุนของบริษัทดังกล่าวภายในอาณาเขตนั้น

๔. บทข้างต้นนี้จะไม่กีดกันการเรียกเก็บ ในกรณีที่เหมาะสม ซึ่งค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามแบบพิธีทางตำรวจและแบบอื่น ๆ ถ้าค่าธรรมเนียมเหล่านี้เรียกเก็บจากคณะชาติของประเทศที่สามทั้งปวงด้วย อัตราค่าธรรมเนียมเช่นว่าจะไม่เกินกว่าที่เรียกเก็บจากคณะชาติของประเทศที่สามใด ๆ

ข้อ ๗

๑. ภาติฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ใช้ข้อก้ากัดในเรื่องการชำระเงิน การส่งเงินและการโอนเงินอื่น ๆ ไปยังหรือมาจากอาณาเขตของภาติอีกฝ่ายหนึ่ง เว้นแต่ (ก) ในขอบเขตที่จำเป็นเพื่อจัดให้มีเงินตราต่างประเทศใช้เพื่อการชำระเงินเป็นค่าของและบริการที่จำเป็นแก่สุขภาพและสวัสดิภาพของประชาชนของตน หรือ (ข) ข้อก้ากัดที่ได้รับการร้องขอหรือเห็นชอบโดยเฉพาะจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศในกรณีที่เป็นสมาชิกของกองทุนนั้น

๒. ถ้าภาติฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดใช้ข้อก้ากัดการปริวรรต ภาตินั้นจะจัดให้มีวิธีการอันเหมาะสมสำหรับการถอนเป็นเงินตราต่างประเทศในเงินสกุลของภาติอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่ง (ก) ค่าทดแทนที่อ้างถึงในข้อ ๓ วรรค ๒ ของสนธิสัญญานี้ (ข) รายได้ไม่ว่าในรูปเงินเดือน ดอกเบี้ย เงินปันผล ค่านายหน้า ค่าสิทธิ ค่าบริการทางวิชาการ หรือในรูปอื่น ๆ และ (ค) จำนวนเงินสำหรับการผ่อนชำระเงินกู้ค่าเสื่อมค่าของการลงทุนโดยตรงและการโอนทุน ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงความจำเป็นพิเศษสำหรับธุรกรรมอื่น ๆ ถ้ามีอัตราแลกเปลี่ยนใช้บังคับอยู่มากกว่าหนึ่งอัตรา อัตราที่ใช้แก่การถอนนั้นจะต้องเป็นอัตราที่ได้รับความเห็นชอบโดยเฉพาะจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศสำหรับธุรกรรมเช่นนั้น

๓. โดยทั่วไป ภาติฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดที่ใช้ข้อก้ากัดการปริวรรต จะดำเนินการใช้ข้อก้ากัดนั้นโดยวิธีที่ไม่กระทบกระเทือนให้เสียประโยชน์ต่อฐานะแข่งขันของการพาณิชย์ การขนส่ง หรือการลงทุนด้วยเงินทุนของภาติอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับพาณิชย์ การขนส่ง หรือการลงทุนของประเทศที่สามใด ๆ

ข้อ ๘

๑. ภาติแต่ละฝ่ายจะประสาทให้แก่ผลิตผลของภาติอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ว่าจะมาจากดินที่ใดและโดยยานพาหนะแบบใดก็ตาม และแก่ผลิตผลที่กำหนดไว้ เพื่อการส่งออกไปยังอาณาเขตของภาติอีกฝ่ายหนึ่งนั้น ไม่ว่าจะโดยเส้นทางใดและโดยยานพาหนะแบบใดก็ตาม ซึ่งประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ประสาทให้แก่ผลิตผลเช่นเดียวกันของประเทศที่สามใด หรือที่กำหนดไว้เพื่อการส่งออกไปยังประเทศที่สามในเรื่องทั้งปวงที่เกี่ยวกับ (ก) อากาศศุลกากร ตลอดจนค่าภาระอื่นใด ข้อบังคับและแบบพิธีที่ตั้งไว้เพื่อหรือเกี่ยวกับการนำเข้าและการส่งออก และ (ข) การเก็บภาษีอากรภายใน การซื้อขาย การจำหน่าย การเก็บรักษาและการใช้ หลักเกณฑ์อย่างเดียวกันนี้ จะได้นำมาใช้ในเรื่องที่เกี่ยวกับการโอนการชำระระหว่างประเทศ สำหรับสินค้าเข้าและสินค้าออก

๒. ภาติฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะไม่ตั้งบังคับข้อก้ากัดหรือข้อห้ามแก่การนำเข้าซึ่งผลิตผลใดของภาติอีกฝ่ายหนึ่งหรือแก่การส่งออกซึ่งผลิตผลใด ไปยังอาณาเขตของภาติอีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากว่าการนำเข้าซึ่งผลิตผลเช่นเดียวกันของประเทศที่สามทั้งปวง หรือการส่งออกซึ่งผลิตผลเช่นเดียวกันไปยังประเทศที่สามทั้งปวงจะถูกก้ากัดหรือห้ามในทำนองเดียวกันด้วย

๓. ถ้าภาติฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดตั้งบังคับข้อก้ากัดปริมาณแก่การนำเข้าหรือการส่งออกซึ่งผลิตผลใดซึ่งภาติอีกฝ่ายหนึ่งมีผลประโยชน์สำคัญ

(ก) เมื่อมีการร้องขอ ภาตินั้นจะแจ้งให้ภาติอีกฝ่ายหนึ่งทราบถึงจำนวนทั้งหมดโดยประมาณของผลิตผล จะโดยปริมาณหรือมูลค่า ซึ่งอาจนำเข้าหรือส่งออกในระหว่างกำหนดระยะเวลาหนึ่ง และให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงใด ในเรื่องจำนวนหรือระยะเวลาเช่นนั้น และ

ข้อ ๑๐

๑. ระหว่างอาณาเขตของภาคทั้งสองฝ่าย จะให้มีเสรีภาพในการพาณิชย์และการเดินเรือ
๒. เรือที่ชักธงของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด และมีกระดาดเอกสารที่กฎหมายของภาคินั้นได้กำหนดไว้ อยู่เพื่อเป็นข้อพิสูจน์สัญชาติ จะถือว่าเป็นเรือของภาคินั้นทั้งในทะเลหลวงและภายในเมืองท่า ถิ่นที่และน่านน้ำของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง

๓. เรือของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะมีเสรีภาพตามข้อกำหนดอันเท่าเทียมกันกับเรือของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง และกับเรือของประเทศที่สามใดในอันที่จะมาพร้อมด้วยของบรรทุกของตนยังเมืองท่า ถิ่นที่ และน่านน้ำทั้งปวงของภาคอีกฝ่ายหนึ่งเช่นว่า ที่เปิดให้แก่การพาณิชย์ และการเดินเรือต่างประเทศ เรือและของบรรทุกเช่นว่านั้น จะได้รับในประการทั้งปวงซึ่งผลประติบัติอย่างคนชาติ และผลประติบัติอย่างชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยังภายในเมืองท่า ถิ่นที่และน่านน้ำของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น แต่ภาคแต่ละฝ่ายอาจสงวนสิทธิโดยจำเพาะและเอกสิทธิไว้ให้แก่เรือของตนเองในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินเรือค้าขายฝั่ง การเดินเรือภายในประเทศ และการประมงของคนชาติ

๔. เรือของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะได้รับผลประติบัติอย่างคนชาติ และผลประติบัติอย่างชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยังจากภาคอีกฝ่ายหนึ่ง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิที่จะขนส่งผลผลิตทั้งปวง ซึ่งอาจขนโดยเรือไปยังหรือมาจากอาณาเขตของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น และผลผลิตเช่นว่า จะได้รับผลประติบัติที่เป็นการอนุเคราะห์ไม่น้อยกว่าที่ประสาทให้แก่ผลผลิตอย่างเดียวกันที่ขนไปในเรือของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ก) อาคารและค่าภาระทุกประเภท (ข) การบริหารงานศุลกากร และ (ค) เงินอุดหนุน การคืนอาคารและเอกสิทธิอื่น ๆ ในลักษณะนี้

๕. เรือของภาคฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดซึ่งตกอยู่ในทุกขภัย จะได้รับอนุญาตให้เข้ากำบังอาศัยในเมืองท่า หรือที่จอดเรือที่ใกล้ที่สุดของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง และจะได้รับผลประติบัติและความช่วยเหลืออันมิตร

๖. คำว่า "เรือ" ตามที่ใช้ในที่นี้ หมายถึงเรือทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นของหรือดำเนินการโดยเอกชนหรือโดยสาธารณะ แต่คำนี้ไม่รวมถึงเรือประมงหรือเรือรบ เว้นแต่ที่เกี่ยวข้องกับวรรค ๒ และ ๕ ของข้อนี้

ข้อ ๑๑

๑. ภาคแต่ละฝ่ายให้สัญญาว่า (ก) วิชาทกิจที่รัฐบาลของตนเป็นเจ้าของ หรือควบคุม และองค์การผูกขาด หรือองค์การที่ได้รับเอกสิทธิโดยจำเพาะหรือพิเศษภายในอาณาเขตของตน จะทำการซื้อและขายที่เกี่ยวข้องไม่ว่ากับของที่นำเข้าหรือของที่ส่งออก อันกระทบต่อการพาณิชย์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งตามข้อคำนึงทางพาณิชย์แต่ฝ่ายเดียว รวมทั้งราคา คุณภาพ การหาได้ การจำหน่ายในตลาดได้ การขนส่งและภาวะอื่นในการซื้อหรือขาย และ (ข) คนชาติ บริษัท และการพาณิชย์ของภาคอีกฝ่ายหนึ่งนั้น จะได้รับโอกาสอย่างเพียงพอตามทางปฏิบัติธุรกิจอันเป็นธรรมเนียมประเพณีในอันที่จะแข่งขันเพื่อมีส่วนร่วมในการซื้อและขายเช่นว่า

๒. ภาคแต่ละฝ่ายจะประสาทให้แก่คนชาติ บริษัท และการพาณิชย์ ของภาคอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งผลประติบัติที่เป็นธรรมและเที่ยงธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับที่ได้ประสาทให้แก่คนชาติ บริษัท และการพาณิชย์ของประเทศที่สามใดในเรื่องที่เกี่ยวข้อง (ก) การซื้อพัสดุของรัฐบาล (ข) การให้สัมปทาน และการทำสัญญาอื่นของรัฐบาล และ (ค) การขายบริการใดโดยรัฐบาลหรือองค์การผูกขาด หรือองค์การใดที่ได้รับเอกสิทธิโดยจำเพาะหรือพิเศษ

ข้อ ๑๒

๑. สนธิสัญญานี้ จะไม่กีดกันการใช้มาตรการ

(ก) ที่จัดระเบียบการนำเข้า หรือการส่งออกซึ่งทองคำหรือเงิน
(ข) เกี่ยวกับวัสดุที่สามารถแยกนิวเคลียร์ของปรมาณูได้ ผลพลอยได้กัมมันตรังสีหรือแหล่งที่มาของวัสดุนั้น

(ค) ที่จัดระเบียบการผลิต หรือการค้าอาวุธ กระสุนและดินระเบิด และยุทธโศปกรณ์ หรือการค้าวัสดุอย่างอื่นที่กระทำโดยทางตรง หรือทางอ้อม เพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดหาส่งให้สถานการทหาร

(ง) ที่จัดระเบียบ โดยมูลฐานแห่งการไม่เลือกปฏิบัติ ในการเรียกเกณฑ์ทางทหารซึ่งเสียบัญหัตถ์ และยุทธโศปกรณ์ในยามฉุกเฉินหรือยามสงคราม

(จ) ที่จำเป็นในการปฏิบัติตามพันธกรณีของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพื่อการธำรงรักษา หรือกลับสถาปนาสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ หรือที่จำเป็นในการคุ้มครองผลประโยชน์อันเป็นสวักตสำคัญทางความมั่นคงของตน หรือ

(ฉ) ที่ปฏิเสธไม่ยอมให้บริษัทใดซึ่งคนชาติของประเทศที่สามประเทศเดียวหรือหลายประเทศ มีผลประโยชน์ควบคุมโดยทางตรงหรือทางอ้อมในกรรมสิทธิ์หรือในการอำนวยความสะดวกนั้นได้รับอาณาประโยชน์ตามสนธิสัญญานี้ เว้นแต่ในเรื่องที่เกี่ยวกับการยอมรับนับถือสถานภาพทางกฎหมาย และในเรื่องที่เกี่ยวกับการเข้าถึงศาลยุติธรรมและสภาพตุลาการและทบวงการฝ่ายบริหาร

๒. สนธิสัญญานี้ไม่ประสาทให้สิทธิใดที่จะประกอบกิจกรรมทางการเมือง

๓. บทว่าด้วยชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งของสนธิสัญญานี้เกี่ยวกับผลประโยชน์ต่อสินค้าจะไม่ขยายไปถึงอาณาประโยชน์ที่สหรัฐอเมริกา หรืออาณาเขตและดินแดนในกรรมสิทธิ์ของตน โดยไม่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงใดในอนาคตในสถานภาพทางการเมืองของอาณาเขตและดินแดนเหล่านี้ ประสาทให้แก่กันและกันแก่สาธารณรัฐคิวบา แก่สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ แก่อาณาเขตหมู่เกาะแปซิฟิกในภาวะทรัสตี หรือแก่เขตคลองปานามา

๔. บทแห่งสนธิสัญญานี้ ในเรื่องผลประโยชน์ต่ออย่างชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่งนั้น ไม่ใช้แก่

(ก) ความอนุเคราะห์ที่ให้อยู่ หรือที่อาจให้ในภายหลังแก่รัฐเพื่อนบ้านเกี่ยวกับการเดินเรือหรือการใช้ทางน้ำเขตแดนที่เดินเรือจากทะเลไม่ได้

(ข) ความอนุเคราะห์ที่ให้อยู่หรือที่อาจให้ในภายหลังโดยอาศัยอำนาจกฎหมายแห่งชาติในเรื่องการส่งเสริมการลงทุนทางอุตสาหกรรม

ข้อ ๑๓

๑. ภาคีแต่ละฝ่ายจะให้การพิจารณาด้วยความเห็นแก่การร้องเรียนตามที่ภาคีอีกฝ่ายหนึ่งอาจทำขึ้นในเรื่องที่เกี่ยวกับการใด อันกระทบต่อการดำเนินไปของสนธิสัญญานี้ และจะให้อีกฝ่ายหนึ่งพิจารณาหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องเรียนนั้น

๒. ข้อพิพาทใดระหว่างภาคีในเรื่องการตีความหรือการใช้สนธิสัญญานี้ที่มีได้ปรับให้เป็นข้อพิพาทกันโดยการทูตหรือสันติวิธีอื่น หากว่าภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดร้องขอ ก็ให้เสนอต่อคณะอนุญาโตตุลาการเพื่อการระงับตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้อยู่ คณะอนุญาโตตุลาการจะประกอบด้วยสมาชิก

สามคน ภาควิชาแต่ละฝ่ายเลือกฝ่ายละหนึ่งคนและคนที่สามได้รับเลือกโดยสมาชิกที่ภาคีได้เลือกมานั้น ในกรณี
ที่สมาชิกซึ่งภาคีได้เลือกมาไม่สามารถตกลงกันเกี่ยวกับสมาชิกคนที่สามภายในหนึ่งเดือน สมาชิกคนที่สาม
จะได้แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งโดยเลขาธิการสหประชาชาติ โดยการร้องขอของภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ข้อ ๑๔

๑. สนธิสัญญานี้ จะได้รับสัตยาบันและจะมีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสารกัน ณ กรุงวอชิงตันโดย
เร็วเท่าที่จะเป็นไปได้

๒. สนธิสัญญานี้ จะเริ่มใช้บังคับหนึ่งเดือนหลังจากวันที่มีการแลกเปลี่ยนสัตยาบันสาร จากนั้น
สนธิสัญญานี้จะใช้แทนและยกเลิกสนธิสัญญาทางไมตรี พาณิश्य์และการเดินเรือที่ได้ลงนามกัน ณ
กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๓๗

๓. สนธิสัญญานี้ จะคงใช้บังคับเป็นเวลาสิบปี และจะใช้บังคับต่อไปหลังจากนั้นจนกว่าจะได้ยกเลิก
ไปตามที่ได้กำหนดไว้ในที่นี้

๔. ภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดอาจเลิกสนธิสัญญานี้โดยการบอกกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า
หนึ่งปีไปยังภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อสิ้นกำหนดเวลาสิบปีแรก หรือในเวลาใดหลังจากนั้น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มแต่ละฝ่ายได้ลงนามในสนธิสัญญานี้ และได้ประทับตราไว้
เป็นสำคัญ

ทำคู่กันเป็นสองฉบับ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งสองฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียม
กัน ณ กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ ตรงกับ ค.ศ. ๑๙๖๖

ฝ่ายราชอาณาจักรไทย

(ลงนาม) ถ.คอมันตร์

ฝ่ายสหรัฐอเมริกา

(ลงนาม) Graham Martin